Euroopan unionin
virallinen lehti

L 49

60. vuosikerta

Suomenkielinen laitos **Lainsäädäntö**

25. helmikuuta 2017

Sisältö

II *Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2017/323, annettu 20 päivänä tammikuuta 2017, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla annetun delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 oikaisemisesta** [1] 1

★ **Komission asetus (EU) 2017/324, annettu 24 päivänä helmikuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisäaineiden eritelmien vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteen muuttamisesta emäksisen metakrylaattikopolymeerin (E 1205) eritelmien osalta** [1] 4

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/325, annettu 24 päivänä helmikuuta 2017, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan erikoislujan polyesterilangan tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen** 6

★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/326, annettu 24 päivänä helmikuuta 2017, tiettyihin ISIL- (Daesh-) ja al-Qaida-järjestöjä lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 261. kerran** 30

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/327, annettu 24 päivänä helmikuuta 2017, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 32

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

★ **Neuvoston päätös (EU) 2017/328, annettu 21 päivänä helmikuuta 2017, kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Bank of Greecen ulkopuolisten tilintarkastajien osalta** 34

★ **Komission päätös (EU) 2017/329, annettu 4 päivänä marraskuuta 2016, toimenpiteestä SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) jonka Unkari on toteuttanut mainosliikevaihdon verotuksen osalta** *(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 6929)* [1] 36

Oikaisuja

★ **Oikaisuja komission asetukseen (EU) N:o 800/2013, annettu 14 päivänä elokuuta 2013, lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti annetun asetuksen (EU) N:o 965/2012 muuttamisesta** (EUVL L 227, 24.8.2013) 50

★ **Oikaisu komission asetukseen (EU) N:o 432/2012, annettu 16 päivänä toukokuuta 2012, muiden kuin sairauden riskin vähentämiseen ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavien elintarvikkeita koskevien sallittujen terveysväitteiden luettelosta** (EUVL L 136, 25.5.2012) 52

[1] ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/323,

annettu 20 päivänä tammikuuta 2017,

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla annetun delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 oikaisemisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ([1]) ja erityisesti sen 11 artiklan 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2251 ([2]) hyväksyttiin 4 päivänä lokakuuta 2016 ja julkaistiin 15 päivänä joulukuuta 2016. Siinä vahvistetaan standardit, joilla varmistetaan, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina, jos johdannaissopimukset eivät ole keskusvastapuolen määrittämiä, ja se sisältää useita yksityiskohtaisia vaatimuksia, joiden on täytyttävä, jotta konserni voi saada vapautuksen asettaa vakuus konsernin sisäisille transaktioille. Näiden vaatimusten lisäksi, jos konsernin toinen vastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan, jota koskevaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 2 kohdan mukaista vastaavuuden määritystä ei ole vielä suoritettu, konsernin on vaihdettava vaihtuva vakuus ja asianmukaisesti erotellut alkuvakuudet kaikille konsernin sisäisille tytäryritysten kanssa tehdyille transaktioille kyseisissä kolmansissa maissa. Jotta vältetään vakuusvaatimusten kohtuuton soveltaminen ja kun otetaan huomioon määritysvelvollisuutta koskevat vastaavat vaatimukset, delegoidussa asetuksessa säädetään tämän tietyn vaatimuksen viivästetystä täytäntöönpanosta, jotta annettaisiin riittävästi aikaa saattaa loppuun vastaavuuden määrittämistä koskeva prosessi, eikä siinä edellytetä resurssien tehotonta jakamista konserneihin, joilla on kolmansiin maihin sijoittautuneita tytäryrityksiä.

(2) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 37 artiklasta puuttuu säännös, jonka mukaan konsernin sisäisiin transaktioihin sovellettavat vaihtuvaa vakuutta koskevat vaatimukset otetaan asteittain käyttöön 36 artiklan 2 kohdan säännöstä (joka koskee alkuvakuusvaatimusta) vastaavalla tavalla. Sen vuoksi olisi lisättävä kaksi uutta kohtaa 37 artiklaan, jossa määritetään vaihtuvaa vakuutta koskevien vaatimusten asteittaisen käyttöönoton aikataulu. Kyseisten kohtien olisi vastattava nykyisen asetuksen 36 artiklan 2 ja 3 kohtaa niin, että unionin yhteisön ja kolmannen maan yhteisön välisissä konsernin sisäisissä transaktioissa edellytetään vaihtuvan vakuuden vaihtoa vasta kolmen vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta, jos kyseisen kolmannen maan osalta

([1]) EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1.
([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2251, annettu 4 päivänä lokakuuta 2016, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 täydentämisestä OTC-johdannaissopimuksiin, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, sovellettavia riskienpienentämistekniikoita koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 340, 15.12.2016, s. 9).

ei ole annettu vastaavuuspäätöstä. Jos vastaavuuspäätös on annettu, vaatimuksia olisi sovellettava joko neljän kuukauden kuluttua sen voimaantulosta tai yleisen määräajan mukaisesti, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on myöhäisempi.

(3) Delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 perustana olevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, jotka Euroopan valvontaviranomainen toimitti komissiolle 8 päivänä maaliskuuta 2016, sisälsivät saman asteittaisen käyttöönottojakson niin alkuvakuuksille kuin vaihtuville vakuuksillekin. Oikaisua tarvitaan, sillä delegoidun asetuksen (EU) 2016/2251 hyväksymisprosessissa tapahtuneen teknisen virheen vuoksi tekstistä jäi pois kaksi kohtaa, joissa säädetään konsernin sisäisten transaktioiden yhteydessä sovellettavien vaihtuvaa vakuutta koskevien vaatimusten asteittaisesta käyttöönotosta.

(4) Sen vuoksi delegoitua asetusta (EU) 2016/2251 olisi oikaistava.

(5) Delegoitu asetus (EU) 2016/2251 tuli voimaan 4 päivänä tammikuuta 2017. Jotta vältettäisiin alkuvakuutta ja vaihtuvaa vakuutta koskevien asteittaisten käyttöönottojaksojen soveltamisen keskeytyminen, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti ja sitä olisi sovellettava taannehtivasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EU) 2016/2251 37 artiklaan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun tämän artiklan 4 kohdan edellytykset täyttyvät, 9 artiklan 1 kohtaa, 10 artiklaa ja 12 artiklaa sovelletaan seuraavasti:

a) kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen, jos asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi ei ole annettu mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavuuspäätöstä kyseisen kolmannen maan osalta;

b) seuraavista päivämääristä myöhäisempi, jos asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi on annettu mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavuuspäätös kyseisen kolmannen maan osalta:

   i) neljän kuukauden kuluttua sen päätöksen voimaantulosta, joka on annettu asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 artiklan 2 kohdan nojalla mainitun asetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi kyseisen kolmannen maan osalta;

   ii) edellä 1 kohdan nojalla määritetty sovellettava päivämäärä.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan vain silloin, kun OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, vastapuolet täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:

a) yksi vastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan ja toinen vastapuoli unioniin;

b) kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on joko finanssialalla toimiva vastapuoli tai finanssialan ulkopuolinen vastapuoli;

c) unioniin sijoittautunut vastapuoli on jokin seuraavista:

   i) finanssialalla toimiva vastapuoli, finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, rahoitusalan omistusyhteisö, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia, ja a alakohdassa tarkoitettu kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on finanssialalla toimiva vastapuoli;

   ii) joko finanssialalla toimiva vastapuoli tai finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, ja a alakohdassa tarkoitettu kolmanteen maahan sijoittautunut vastapuoli on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli;

d) molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin asetuksen (EU) N:o 648/2012 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

e) molempiin vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä;

f) III luvun edellytykset täyttyvät.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 4 päivästä tammikuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä tammikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION ASETUS (EU) 2017/324,

annettu 24 päivänä helmikuuta 2017,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisäaineiden eritelmien vahvistamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteen muuttamisesta emäksisen metakrylaattikopolymeerin (E 1205) eritelmien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelisäaineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ([1]) ja erityisesti sen 14 artiklan,

ottaa huomioon elintarvikelisäaineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1331/2008 ([2]) ja erityisesti sen 7 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EU) N:o 231/2012 ([3]) vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisäaineiden eritelmät.

(2) Kyseiset eritelmät voidaan saattaa ajan tasalle asetuksen (EY) N:o 1331/2008 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisen menettelyn mukaisesti joko komission aloitteesta tai asiaa koskevan hakemuksen johdosta.

(3) Elintarvikelisäaineen emäksinen metakrylaattikopolymeeri (E 1205) eritelmän muuttamista koskeva hakemus toimitettiin marraskuun 21 päivänä 2014. Hakemus asetettiin jäsenvaltioiden saataville asetuksen (EY) N:o 1331/2008 4 artiklan mukaisesti.

(4) Hakija pyysi elintarvikelisäaineen määritelmän muuttamista valmistusmenetelmän lyhyen kuvauksen osalta, sillä menetelmää on nykyaikaistettu. Nykyisessä eritelmässä annetun hiukkaskoon perusteellisen tarkastelun jälkeen hakija pyysi jauheen hiukkaskoon muuttamista.

(5) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', antoi lausunnon elintarvikelisäaineena käytettävän emäksisen metakrylaattikopolymeerin (E 1205) eritelmien ehdotetun muutoksen turvallisuudesta ([4]). Hakijan toimittamien tietojen perusteella ja aineen alkuperäisen, vuonna 2010 tehdyn arvioinnin huomioon ottaen ([5]) elintarviketurvallisuusviranomainen totesi, että ehdotetut muutokset elintarvikelisäaineen emäksinen metakrylaattikopolymeeri eritelmiin (E 1205) eivät aiheuta turvallisuusriskiä.

(6) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 231/2012 olisi muutettava.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 231/2012 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

([1]) EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.
([2]) EUVL L 354, 31.12.2008, s. 1.
([3]) Komission asetus (EU) N:o 231/2012, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteissä II ja III lueteltujen elintarvikelisäaineiden eritelmien vahvistamisesta (EUVL L 83, 22.3.2012, s. 1).
([4]) EFSA Journal 2016; 14(5):4490, s. 13.
([5]) EFSA Journal 2010; 8(2):1513, s. 23.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 231/2012 liitteessä olevaa elintarvikelisäainetta ”Emäksinen metakrylaattikopolymeeri” E 1205 koskevia kohtia seuraavasti:

1) Korvataan kohta ”Määritelmä” seuraavasti:

”**Määritelmä**	Emäksinen metakrylaattikopolymeeri valmistetaan 2-propanoliin liuotettujen metyylimetakrylaatti-, butyylimetakrylaatti- ja dimetyyliaminoetyylimetakrylaattimonomeerien polymerisaatiolla, jossa polymerisaatio käynnistetään vapailla radikaaleilla. Alkyylimerkaptaania käytetään ketjun muokkaukseen. Polymeeriliuos puristetaan muotoon ja rakeistetaan tyhjiössä haihtuvien ainejäämien poistamiseksi. Tuotoksena saadut rakeet myydään sellaisenaan tai niille tehdään jauhatus (mikronointi).”

2) Korvataan kohta ”hiukkaskoko” seuraavasti:

”Jauheen hiukkaskoko (muodostaa käytettäessä kalvon)	< 50 µm vähintään 95 % < 20 µm vähintään 50 % < 3 µm enintään 10 %”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/325,

annettu 24 päivänä helmikuuta 2017,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan erikoislujan polyesterilangan tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1105/2010 ([2]) käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan erikoislujan polyesterilangan tuonnissa.

(2) Toimenpiteet toteutettiin arvotullina siten, että jäännöstulliksi vahvistettiin 9,8 prosenttia, ja yrityksille, joihin sovelletaan polkumyyntitullia, vahvistettiin yksilöllinen 5,1–9,8 prosentin tulli. Kahden yrityksen ei alkuperäisessä tutkimuksessa todettu harjoittaneen polkumyyntiä.

2. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyyntö

(3) Julkaistuaan ilmoituksen ([3]) polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen pyynnön näiden toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta.

(4) Pyynnön esitti 31 päivänä elokuuta 2015 CIRFS (Euroopan tekokuituyhdistys), jäljempänä 'pyynnön esittäjä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus erikoislujan polyesterilangan koko tuotannosta unionissa on yli 25 prosenttia.

(5) Pyyntö perustui siihen, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen ja/tai toistumiseen.

3. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano

(6) Kun komissio oli perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettua komiteaa kuultuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 28 päivänä marraskuuta 2015 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ([4]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUVL L 315, 1.12.2010, s. 1.
([3]) EUVL C 77, 5.3.2015, s. 9.
([4]) EUVL C 397, 28.11.2015, s. 10.

4. **Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu**

4.1 *Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tutkimuksen kattamat ajanjaksot*

(7) Polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä koskeva tutkimus käsitti 1 päivän lokakuuta 2014 ja 30 päivän syyskuuta 2015 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin jaksolla, joka ulottui 1 päivästä tammikuuta 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

4.2 *Tutkimuksen osapuolet ja otanta*

(8) Komissio ilmoitti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta virallisesti pyynnön esittäjälle, niille vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä asianomaisen viejämaan edustajille.

(9) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista vireillepanoilmoituksessa asetetuissa määräajoissa. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt tulla komission yksiköiden kuultavaksi.

(10) Koska kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja unionin etuyhteydettömiä tuojia oli ilmeisen runsaasti, vireillepanoilmoituksessa esitettiin otantamenetelmän käyttämistä perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

(11) Jotta komissio pystyisi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan edustavan otoksen, kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja etuyhteydettömiä tuojia pyydettiin ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa tarkastelun vireillepanosta ja toimittamaan komissiolle vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot.

(12) Yksikään vientiä harjoittava kiinalainen tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä.

(13) Vireillepanoilmoituksen julkaisemisen yhteydessä otettiin yhteys kaikkiaan kuuteen tiedossa olleeseen etuyhteydettömään tuojaan. Vastaukset saatiin 15 etuyhteydettömältä tuojalta. Yhteistyössä toimineiden tuojien suuren määrän vuoksi komissio sovelsi otantaa. Komissio perusti otoksen valinnan sellaiseen tuonnin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Valittu otos koostui alun perin kolmesta yrityksestä ja muodosti 29 prosenttia Kiinasta unioniin suuntautuvan tuonnin arvioidusta määrästä ja 85 prosenttia 15 vastaajan ilmoittamasta tuontimäärästä. Vain yksi etuyhteydetön tuoja vastasi kyselyyn.

(14) Vireillepanoilmoituksen julkaisemisen yhteydessä otettiin yhteys kaikkiaan kymmeneen tiedossa olleeseen käyttäjään. Vastaukset saatiin niistä neljältä. Otannan käyttöä ei suunniteltu käyttäjien osalta, ja komissio päätti tutkia kaikki käyttäjät.

(15) Viisi unionin tuottajaa, joiden osuus oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 97 prosenttia erikoislujan polyesterilangan tuotannosta unionissa, toimi yhteistyössä komission kanssa. Pienen lukumäärän vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

4.3 *Kyselylomakkeet ja tarkastaminen*

(16) Kyselylomakkeet lähetettiin viidelle yhteistyössä toimineelle unionin tuottajalle ja yhdelle mahdollisessa vertailumaassa toimivalle tuottajalle, joka suostui toimimaan yhteistyössä.

(17) Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Unionin tuottajat:

— Brilen Tech S. A., Espanja

— Sioen Industries NV, Belgia

— DuraFiber Technologies (DFT) SAS, Ranska

— DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Saksa

— PHP Fibers GmbH, Saksa

b) Vertailumaan tuottaja:

— DuraFiber Technologies, Amerikan yhdysvallat, jäljempänä 'Yhdysvallat'

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(18) Tarkasteltavana oleva tuote on Kiinasta peräisin oleva erikoisluja polyesterilanka (muu kuin ompelulanka), ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, myös pienempi kuin 67 desitexin monofilamenttilanka, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', joka kuuluu tällä hetkellä CN-koodiin 5402 20 00.

2. Samankaltainen tuote

(19) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistettiin, että tarkasteltavana olevalla tuotteella, unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tuottamalla ja myymällä erikoislujalla polyesterilangalla ja vertailumaassa (Yhdysvalloissa) tuotetulla ja myydyllä erikoislujalla polyesterilangalla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset. Tämän vuoksi kyseisten tuotteiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. POLKUMYYNNIN JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

(20) Komissio tutki ensin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, johtaisiko nykyisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti Kiinasta tulevan polkumyynnin jatkumiseen tai toistumiseen.

1. Kiinalaisten toiminta yhteistyössä

(21) Yksikään vientiä harjoittava kiinalainen tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä. Koska kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä, kokonaisanalyysi, myös polkumyyntilaskelma, pohjautuu käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tämän vuoksi polkumyynnin jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyttä arvioitiin käyttämällä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelupyyntöä, johon liitettiin muita tietolähteitä, kuten vientiä ja tuontia koskevat kauppatilastot (Eurostat ja Kiinan vientitiedot), vertailumaan tuottajan vastaus sekä muita julkisesti saatavilla olevia tietoja ([1]).

(22) Yhteistyön puuttuminen vaikutti normaaliarvon ja eri tuotelajien vientihinnan vertailuun. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti katsottiin asianmukaiseksi määrittää sekä normaaliarvo että vientihinta yleiseltä pohjalta.

(23) Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti noudatettiin samaa menetelmää, jota oli käytetty alkuperäisessä tutkimuksessa polkumyynnin vahvistamiseen, aina kun todettiin, että olosuhteet eivät olleet muuttuneet.

([1]) Kaikki julkisesti saatavilla olevat tiedot, joihin tässä asetuksessa on tukeuduttu, sisältyivät alakohtaisiin raportteihin (PCI Fibres – World Synthetic Fibres Supply/Demand Report vuosilta 2008 ja 2013 – ks. 42, 47, 52 kappale, sekä PCI Fibres – Technical Fibres Report, syyskuu 2014 ja tammikuu 2015 – ks. 58 kappale), jotka on julkaissut konsulttiyritys PCI Wood Mackenzie.

2. **Polkumyynti tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla**

a) *Vertailumaa*

(24) Normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti tähän tarkoitukseen soveltuvan, markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan, jäljempänä 'vertailumaa', hintojen perusteella.

(25) Alkuperäisessä tutkimuksessa Kiinaa koskevan normaaliarvon määrittämiseksi käytettiin vertailumaana Taiwania. Vireillepanoilmoituksessa komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille, että se aikoi käyttää vertailumaana Taiwania ja pyysi osapuolia esittämään huomautuksia. Vireillepanoilmoituksessa todettiin myös, että komission käytettävissä olevien tietojen mukaan muita markkinataloudessa toimivia unionin toimittajia saattaa olla esimerkiksi Yhdysvalloissa ja Korean tasavallassa.

(26) Eräs asianomainen osapuoli tuki Taiwanin valintaa vertailumaaksi, sillä laitteisto ja tuotantoprosessit ovat samanlaisia kuin kiinalaisten tuottajien käyttämät. Yksikään taiwanilainen tuottaja ei kuitenkaan toiminut yhteistyössä tutkimuksessa.

(27) Tuontitilastojen ja tarkastelupyynnössä annettujen tietojen pohjalta komissio harkitsi Taiwanin lisäksi useiden muiden maiden käyttämistä mahdollisena vertailumaana; näitä olivat esimerkiksi Korean tasavalta, Intia, Japani ja Yhdysvallat ([1]). Yhteistyötä koskevat pyynnöt lähetettiin kaikille tiedossa oleville tuottajille ja niiden järjestöille kyseisissä maissa. Vain yksi yhdysvaltalainen tuottaja (Dura Fibres) suostui toimimaan yhteistyössä.

(28) Komissio totesi, että Yhdysvalloissa sovelletaan merkittävää tavanomaista tullia erikoislujan polyesterilangan tuonnissa kolmansista maista (8,8 prosenttia), mutta ei polkumyyntitulleja. Dura Fibres on ainoa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja Yhdysvalloissa, sen markkinaosuus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli noin 30 prosenttia ja siihen kohdistuu voimakasta kilpailua viejämaista ([2]).

(29) Edellä esitetty huomioon ottaen ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio katsoi, että Yhdysvallat on asianmukainen vertailumaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

b) *Normaaliarvo*

(30) Vertailumaan yhteistyössä toimineelta tuottajalta saatuja tietoja käytettiin perustana normaaliarvon määrittämisessä.

(31) Ensin komissio tarkasteli perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, oliko Yhdysvalloissa yhteistyössä toimivan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille edustavaa verrattuna Kiinan unioniin suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärään eli edustiko tällaisen kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vähintään viittä prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen vientimyynnin kokonaismäärästä unioniin. Tältä pohjalta todettiin, että vertailumaan kotimarkkinamyynti oli edustavaa.

(32) Tämän jälkeen komissio selvitti, voidaanko samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tämän vuoksi normaaliarvo perustui todelliseen kotimarkkinahintaan, joka laskettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla toteutuneen kotimarkkinamyynnin keskimääräisenä hintana.

c) *Vientihinta*

(33) Kuten edellä 15 kappaleessa todettiin, kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksessa. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

([1]) Korean tasavalta sekä Kiina ja Taiwan vastasivat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla yhteensä yli 90 prosentista erikoislujan langan tuonnista. Vaikka Intian ja Japanin tuontimäärät ovat pieniä, niitä pidettiin mahdollisina vertailumaina niiden yleisten tuotantomäärien ja niiden kotimarkkinoiden koon vuoksi.

([2]) Tuonti, myös Kiinasta, kattoi noin 71 prosenttia kokonaiskulutuksesta vuonna 2015 (lähde: Yhdysvaltojen kauppaministeriö ja Yhdysvaltojen kansainvälisen kaupan komissio).

(34) CIF-hinta unionin rajalla määritettiin Eurostatin saatavilla olevien tilastotietojen pohjalta. Niiden kiinalaisten tuottajien tuomia määriä, joiden ei alkuperäisessä tutkimuksessa todettu harjoittaneen polkumyyntiä (noin 40 prosenttia Kiinan tuonnista), ei otettu huomioon vientihintaa määritettäessä.

(35) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että niiden kiinalaisten tuottajien tuomia määriä, joiden ei alkuperäisessä tutkimuksessa todettu harjoittaneen polkumyyntiä, ei olisi pitänyt jättää pois polkumyyntilaskelmasta, sillä tämän sisältöistä määräystä ei ole perusasetuksessa. WTO:n riitojenratkaisuelin on antanut asiassa Beef and rice ([1]) polkumyyntisopimuksen tulkinnan, jonka mukaan tarkastelun ulkopuolelle jätetään yritykset, joiden osalta alkuperäisessä tutkimuksessa on vahvistettu *vähimmäistason* polkumyyntimarginaali, ja komission käytäntö ([2]) on soveltaa tätä tulkintaa. Näin ollen tämä pyyntö hylättiin.

d) *Vertailu*

(36) Komissio vertasi normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla. Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja vientihintaa hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

(37) Vertailumaassa toimivan tuottajan kotimarkkinahintoihin tehtiin oikaisuja kotimaan kuljetus- ja pakkauskustannusten ([2–4 %] laskutusarvosta) sekä palkkioiden [0,5–1,5 %] osalta. Vientihintojen osalta noudettuna tehtaalta -arvo määritettiin vähentämällä CIF-hinnasta unionin rajalla kuljetuksen, vakuutuksen, käsittelyn ja muiden erien prosenttiosuus tarkastelupyynnössä esitetyn arvion mukaisesti (12,98 %). Eräs asianomainen osapuoli arvosteli perusasetuksen 18 artiklan soveltamista vientimyynnin oikaisemisen osalta ja katsoi, että vertailumaan tuottajan oikaisujen sijaan olisi käytettävä tarkastelupyyntöön sisältyvää arviota. Ehdotettu menetelmä ei kuitenkaan vaikuta asianmukaiselta, sillä vertailumaan tuottajien ilmoittamat oikaisut viittaavat Yhdysvalloissa tapahtuvaan kotimarkkinamyyntiin eivätkä ole millään tavoin merkityksellisiä arvioitaessa Kiinasta unioniin tapahtuvan viennin oikaisuja. Tämän vuoksi muun luotettavan tiedon puuttuessa komissio tukeutuu pyynnössä toimitettuun arvioon vientimyynnin oikaisuista.

e) *Polkumyyntimarginaali*

(38) Edellä esitetyn pohjalta polkumyyntimarginaali prosentteina vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -hinnasta ilmaistuina oli 54,4 prosenttia.

(39) Vaikka alkuperäisessä tutkimuksessa todetun ja nyt käsillä olevan analyysin tuloksena saadun polkumyyntimarginaalin välillä on merkittävä ero, kiinalaisten tuottajien vientikäyttäytymisen muutoksesta ei ole merkkejä. Päinvastoin on luultavaa, että syynä tähän eroon on lähinnä se, että tuotelajeittain tehtävä yksityiskohtainen analyysi on (Kiinan vientiä harjoittavien tuottajien puuttuvan yhteistyön vuoksi) mahdotonta toteuttaa.

f) *Polkumyyntiä koskeva päätelmä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla*

(40) Komissio totesi, että Kiinan vientiä harjoittavat tuottajat ovat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla edelleen harjoittaneet tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä unioniin polkumyyntihinnoin.

3. **Näyttö polkumyynnin jatkumisen todennäköisyydestä**

(41) Komissio tutki, onko polkumyynnin jatkuminen edelleen todennäköistä, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Se tutki sitä varten tuotantokapasiteettia ja käyttämätöntä kapasiteettia Kiinassa, kiinalaisten viejien käyttäytymistä muilla markkinoilla, tilannetta Kiinan kotimarkkinoilla ja unionin markkinoiden houkuttelevuutta.

([1]) Ks. Riitojenratkaisuelimen raportti "Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice: Complaint with Respect to Rice (WT/DS295/AB/R)", hyväksytty 20. joulukuuta 2005, 300–307 kohta.
([2]) Ks. esimerkiksi EUVL L 343, 19.12.2008, 143 kappale.

a) *Tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Kiinassa*

(42) Kiinan käyttämättömän kapasiteetin määrittäminen vaikeutui Kiinan vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyön puuttuessa. Jotta voitaisiin kerätä mahdollisimman paljon tietoa, komissio pyysi tietoja kahdelta kiinalaisten viejien järjestöltä (Kiinan kansainvälinen kauppakamari, jäljempänä 'CCOIC', sekä tekstiilien tuontia ja vientiä käsittelevä Kiinan kauppakamari, jäljempänä 'CCCT'), joiden jäsenet kattavat yli puolet Kiinan tuotantokapasiteetin arvioidusta määrästä. Nämä yhdistykset toimittivat yksityiskohtaisen vastauksen, jota ei kuitenkaan voitu tarkastaa, koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet yhteistyössä. Seuraavissa kappaleissa esitellään saadut tiedot ja verrataan niitä muihin saatavilla oleviin tietoihin (jotka ovat peräisin tarkastelupyynnöstä ja muista saatavilla olevista lähteistä ([1])).

(43) CCOIC:n ja CCCT:n mukaan Kiinan käyttämätön kapasiteetti kasvoi vain vähän vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä ja sen voitaisiin arvioida kehittyneen 150 000–250 000 tonnin lähtötasolta vuonna 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tasolle, joka oli 200 000–300 000 tonnia.

(44) Komission yksiköt tekivät käytettävissä olevien tietojen pohjalta yksityiskohtaisen laskelman käyttämättömästä kapasiteetista. Tämän laskelman keskeiset osatekijät ovat i) kiinalaisten tuottajien asennettu kapasiteetti; ii) kotimainen kysyntä; iii) vienti muihin maihin.

(45) Kaikki asianomaiset osapuolet näyttävät olevan yhtä mieltä pyyntöön sisältyneistä tiedoista Kiinan kotimaisen kulutuksen osalta. Nämä tiedot kuvaavat Kiinan kotimaisen kysynnän kasvua tarkastelujaksolla (+ 20 %, vuoden 2012 noin 900 000 tonnista noin 1 150 000 tonniin vuonna 2015).

(46) Kiinan vientitietojen osalta komissio tarkasteli Kiinan vientitilastoja, jotka osoittivat 47 prosentin kasvua vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

(47) Mitä tulee Kiinan tuotantokapasiteettia koskevaan arvioon, esitetyssä pyynnössä viitataan kansainvälisesti tunnustettuun alakohtaiseen tutkimukseen ([2]), ja sen mukaan Kiinan kapasiteetti oli vuonna 2012 1 600 000 tonnia ja kasvoi 2 400 000 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 1

(1 000 tonnia)	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Kiinan tuotantokapasiteetti ([1])	1 633	1 828	2 126	2 370 ([2])
Kotimainen kysyntä ([1])	896	985	1 057	1 158 ([2])
Vienti ([3])	255	294	362	376
Kapasiteetin käyttöaste (%)	71	70	67	65
Käyttämätön kapasiteetti	482	549	707	836

([1]) Pyynnön esittäjän arvio
([2]) Määrä koskee kalenterivuotta 2015, koska tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta ei ollut saatavilla tarkkaa määrää.
([3]) Kiinan tullitietokanta

(48) Tämän laskelman pohjalta Kiinan tuottajien käyttämättömän kapasiteetin arvioitiin olevan yli 800 000 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla eli noin seitsemänkertaisesti EU:n saatavilla olevat kokonais-markkinat ([3]) ja lähes yhdeksän kertaa EU:n tuottajien tuotantomäärä (arvioitu 92 461 tonniksi).

([1]) Ks. tarkastelupyyntö, sivu 19 ja PCI Fibres – World Synthetic Fibres Supply/Demand Report vuosilta 2008 ja 2013.
([2]) PCI Fibres – World Synthetic Fibres Supply/Demand Report vuodelle 2008 (s. 393–410) ja 2013 (s. 379–408).
([3]) EU:n saatavilla olevat markkinat on laskettu ottaen huomioon ainoastaan unionin kulutus, joka voi edelleen absorboida kiinalaisia tuotteita. Unionin kulutus tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla arvioitiin noin 217 000 tonniksi, josta noin 98 000 tonnia katettiin jo silloin kiinalaisilla tuotteilla (mistä 39 741 tonniin ei sovellettu toimenpiteitä ja 57 464 tonniin sovellettiin toimenpiteitä). Tämän vuoksi unionin saatavilla oleva kulutus laskettiin noin 119 000 tonniksi.

(49) On syytä uskoa, että CCOIC:n ja CCCT:n ehdottama kapasiteettiarvio on liian varovainen. Kun sitä verrataan erityisesti arvioihin Kiinan kotimaisesta kysynnästä ja viennistä, kapasiteetin käyttöasteeksi vuosina 2012 ja 2013 saataisiin yli 90 prosenttia, mikä antaa viitteitä siitä, että näiden vuosien osalta tuotantokapasiteettia on suuresti aliarvioitu. Joka tapauksessa myös siinä tapauksessa, että tämä laskelma hyväksytään, Kiinan tuottajien käyttämätön kapasiteetti olisi 200 000–300 000 tonnia, mikä on yhtä paljon tai enemmän kuin koko Euroopan markkinoiden suuruus (noin 217 000 tonnia, josta noin 98 000 tonnia katetaan jo nyt kiinalaisilla tuotteilla).

(50) Mitä tulee CCOIC:n ja CCCT:n ehdottamaan kapasiteettilaskelmaan, nämä järjestöt kiistivät päätelmän, jonka mukaan niiden esittämä arvio kapasiteetista olisi liian varovainen. Niiden mukaan sekä niiden esittämää arviota että riippumatonta tutkimusta olisi tarkistettujen tietojen puuttuessa pidettävä ”yhtä epäluotettavina”. CCOIC:n ja CCCT:n toimittamat arviot vaikuttavat kuitenkin liiallisilta paitsi riippumattoman tutkimuksen tietoihin nähden myös tiedossa oleviin tai kiistattomiin tietoihin nähden, kuten Kiinan kotimaisen kulutuksen tai Kiinan viennin osalta. Esimerkiksi vuoden 2012 osalta kiinalaiset järjestöt arvioivat Kiinan todelliseksi tuotannoksi 1 000 000 tonnia. Kyseisenä vuonna Kiinan kotimainen kulutus (jota koskevaa tietoa nämä järjestöt eivät aseta kyseenalaiseksi) ja vienti (Kiinan vientitietokannasta saatuna) ovat yhteensä 1 151 000 tonnia eli 15,1 prosenttia enemmän kuin arvioitu tuotantomäärä. Näiden kahden järjestön tässä tapauksessa toimittavat tiedot vaikuttavat liian varovaisilta, sillä ilmoitetut tuotantomäärät eivät mahdollista lasketun kulutuksen ylläpitoa.

(51) Kiinalaisilta järjestöiltä kerätyt tiedot edustavat lisäksi vain noin puolta Kiinan tuottajista, mutta riippumattoman selvityksen teki konsulttiyritys, jolla on kolmenkymmenen vuoden kokemus alalta ja joka on erikoistunut tarjoamaan tilaajilleen kuitumarkkinoita koskevia ennusteita ja arvioita. Tämän vuoksi, kun otetaan huomioon sekä tietojen lähde että niiden luotettavuus (myös verrattuna riippumattomasta tutkimuksesta ([1]) saatuihin viitteisiin), ei ole tarpeen muuttaa päätelmää, jonka mukaan kiinalaisen järjestön antama tieto käyttämättömästä kapasiteetista on liian varovainen. On kuitenkin syytä mainita, että käyttämätöntä kapasiteettia koskevat päätelmät eivät muuttuisi, vaikka ehdotettu laskelma hyväksyttäisiin, kuten seuraavassa kappaleessa esitetään.

(52) Edellä esitettyjen laskelmien perusteella näyttää tämän vuoksi kiistattomalta, että Kiinan käyttämätön kapasiteetti on erittäin suuri ja sen suuruus on (arvion mukaan) 92–138 prosenttia tai noin 385 prosenttia unionin markkinoiden koosta. Kun Kiinan käyttämätöntä kapasiteettia verrataan siihen osaan unionin markkinoita, joita ei vielä kateta kiinalaisilla tuotteilla, sen osuus on 168–252 prosentin ja noin 700 prosentin välillä. Lopuksi voidaan todeta, että Kiinan käyttämättömän kapasiteetin osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta unionissa on 216–324 prosentin ja 904 prosentin välillä.

(53) Tämän vuoksi komissio päätteli, että Kiinan tuottajilla on valtavasti käyttämätöntä kapasiteettia Euroopan markkinoiden kokoon verrattuna.

b) *Unionin markkinoiden houkuttelevuus*

(54) Kiinasta viedään merkittäviä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin lisäksi kolmansiin maihin, erityisesti Yhdysvaltoihin, Korean tasavaltaan, Brasiliaan, Intiaan ja Turkkiin. Keskimääräisen hintatason vertailu kilogrammaa kohden osoitti, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla keskihinta tärkeimmillä vientimarkkinoilla vastasi keskimääräistä myyntihintaa unioniin tai oli sitä pienempi. Yhdysvaltojen markkinoilla (EU:n jälkeen toiseksi suurin vientimarkkina) keskimääräinen hinta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli hieman Euroopan hintaa pienempi (1,85 USD/kg verrattuna hintaan1,89 USD/kg), kun taas Korean markkinoilla (tarkasteltavana olevan tuotteen kolmanneksi suurimmat vientimarkkinat EU:n ja Yhdysvaltojen jälkeen) keskimääräinen hinta oli merkittävästi pienempi (1,58 USD/kg eli noin 16 % alle EU:n hintojen). Näistä päätelmistä yksi asianomainen osapuoli väitti, että kiinalaisilla tuotteilla oli kolme merkittävää vientimarkkinaa, joilla keskimääräiset hinnat olivat unionin markkinoiden hintoja korkeammat: Kanada (1,90 USD/kg), Indonesia (2,07 USD/kg) ja Brasilia (1,95 USD/kg). Tämän väitteen osalta on syytä ensinnäkin huomata, että hintaero on verrattain pieni (+ 0,5 % – + 9,4 %); lisäksi näiden markkinoiden koko on varsin pieni verrattuna Eurooppaan suuntautuvaan vientiin. Kun unionin markkinoille suuntautui 30,3 prosenttia Kiinan viennistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, Kanada kattoi ainoastaan 3,1 prosenttia kokonaismäärästä ja Brasilia 5,1 prosenttia. Tämän lisäksi Indonesia, jonka kohdalla hintojen ero oli suurin (+ 9,4 %), vastaa ainoastaan 2 prosentista Kiinan vientiä, minkä vuoksi sen hinnoista voidaan tehdä vain rajallisia päätelmiä. Asianomainen osapuoli ei myöskään mainitse neljää muuta vientimarkkinaa, jotka ovat tuontimääriltään vastaavia: Intia (5,6 %),

([1]) PCI Fibres – World Synthetic Fibres Supply/Demand Report vuodelle 2008 (s. 393–410) ja 2013 (s. 379–408).

Turkki (4,3 %), Taiwan (2,4 %) ja Etelä-Afrikka (2,3 %). Kaikissa näissä maissa keskimääräiset hinnat olivat alhaisemmat kuin unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ja hintaero prosenttiosuuksina vaihteli 4 prosentista yli 12 prosenttiin. Toimitettu näyttö ei näin ollen ollut riittävä muuttamaan päätelmää unionin markkinoiden houkuttelevuudesta hintojen suhteen.

(55) Vaikka tätä vertailua ei voida pitää ratkaisevana eri tuotelajien osuutta koskevan tiedon puuttumisen vuoksi, tärkeimpien vientimarkkinoiden hintataso näyttää osoittavan, että polkumyyntikäytäntöjen harjoittaminen voi olla rakenteellista ja yhteistä myös muille kiinalaisten tuotteiden tärkeimmille kohdemarkkinoille.

(56) Keskeinen näyttö polkumyynnin jatkumisen todennäköisyydestä saadaan kuitenkin tarkasteltaessa Kiinan vientimääriä EU:hun. Vientimyynnin kehittyminen vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä osoittaa, että kiinalaisten tuottajien vienti kasvoi 47 prosenttia. Tämä pitää paikkansa vaikka tarkastelun ulkopuolelle suljettaisiin niiden kahden viejän myynti, joiden ei alkuperäisessä tutkimuksessa havaittu harjoittaneen polkumyyntiä ja joihin ei tämän vuoksi sovelleta voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Muiden yritysten vientimyynti on itse asiassa seurannut tällä ajanjaksolla samanlaista suuntausta (+ 48 %). Kun komissio vertasi tätä kasvuvauhtia vähäisempään kotimaisen kysynnän kasvuun samana ajanjaksona (+ 20 %) ja huomattavasti nopeampaan asennetun kapasiteetin kasvuvauhtiin Kiinassa (+ 54 % viejien järjestöjen mukaan ja + 69 % pyynnön esittäjän mukaan), kävi selväksi, että kiinalaisten yritysten on turvauduttava aggressiivisiin hinnoittelustrategioihin vientimarkkinoillaan, jotta ne voivat saavuttaa hyväksyttävän kapasiteetin käyttöasteen.

(57) Näiden vientiä koskevien lukujen osalta yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin markkinoille suunnatun Kiinan viennin osuus on pienenemässä. Unioniin suunnatun Kiinan viennin osuus todellakin pienentyi vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä noin 35 prosentista 30 prosenttiin. Tämän väitteen osalta on ensinnäkin mainittava, että EU on edelleen Kiinan viejien tärkein markkina. Tämä pieni vähentyminen on lähinnä seurausta Kiinan viejien hyvästä menestyksestä muilla markkinoilla, mikä näyttää myös johtuvan aggressiivisesta hintapolitiikasta kyseisillä markkinoilla. Esimerkiksi samalla vuoden 2012 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisellä ajalla Kiinan vienti Korean tasavaltaan (markkinat, joilla Kiinan hinnat olivat noin 16 % EU:n hintoja alhaisemmat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla) lisääntyi noin 72 prosenttia. Toisaalta Indonesian markkinoilla, jotka mainittiin esimerkkinä reilusta hinnoittelusta (+ 9,4 % yli unionin keskimääräisen hinnan), Kiinan vienti kärsi vaikeuksista ja vientimäärät supistuivat noin 16 prosenttia. Tämän analyysin perusteella vahvistui näin olleen päätelmä, jonka mukaan kiinalaisten yritysten on turvauduttava aggressiivisiin hinnoittelustrategioihin vientimarkkinoillaan.

(58) Lisäksi alakohtaisessa riippumattomassa tutkimuksessa ennustetaan tekokuitujen (laajempi tuoteryhmä, johon kuuluu myös tarkasteltavana oleva tuote) kysynnän pysyvän samalla tasolla ainakin vuoteen 2018 saakka ([1]). Toinen tutkimus viittaa siihen, että Kiinan varastot ovat täynnä, mikä johtuu raaka-aineiden hintojen alenemisesta ([2]). Tämän vuoksi jatkojalostusteollisuus on vähentänyt erikoislujan langan saantiaan minimitasolle, jotta vältetään hintojen vaihtelusta aiheutuvat riskit.

(59) Tämän vuoksi on todennäköistä, että Kiinan vientiä harjoittavat tuottajat jatkaisivat aggressiivisia hinnoittelukäytäntöjään lisämarkkinoiden valloittamiseksi Euroopassa huomattavalle ylikapasiteetilleen, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

4. **Polkumyyntiä ja polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät**

(60) Tutkimus, jossa tukeuduttiin parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin, osoitti, että kiinalaiset tuottajat ovat harjoittaneet polkumyyntiä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Vahvistui, että Kiinassa on valtavasti käyttämätöntä kapasiteettia (verrattuna unionin markkinoiden kokoon). Koska Kiinan kotimaanmarkkinoiden kasvu on lisäksi hidasta, vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien on jatkettava pyrkimistä unionin markkinoille huomattavilla määrillä tarkasteltavana olevaa tuotetta, jotta ne saavuttaisivat hyväksyttävän myyntimäärän.

(61) Näissä olosuhteissa päätellään, että polkumyyntikäytäntöjä, joita toimenpiteet eivät keskeyttäneet, jatkettaisiin erittäin todennäköisesti EU:n markkinoilla, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.

([1]) PCI Fibres – Technical Fibres Report, tammikuu 2015, s. 1.
([2]) PCI Fibres – Technical Fibres Report, syyskuu 2014, s. 8.

D. **VAHINGON JATKUMISEN TAI TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(62) Samankaltaista tuotetta valmisti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana kuusi unionin tuottajaa, jotka muodostavat 'unionin tuotannonalan' perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Yksikään niistä ei vastustanut tutkimuksen vireillepanoa.

2. **Unionin kulutus**

(63) Komissio vahvisti unionin kulutuksen käytettävissä olevien tuontitilastojen, yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien unionin markkinoilla tapahtuneen tosiasiallisen myynnin ja yhteistyöstä kieltäytyneiden unionin tuottajien arvioidun myynnin perusteella. Kulutuksen määritelmään sisältyy vapailla markkinoilla tapahtuva myynti, mukaan lukien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, mutta ilman kytköskäyttöä. Kytköskäyttöä eli samankaltaisen tuotteen sisäisiä siirtoja integroituneiden unionin tuottajien sisällä jatkojalostusta varten ei ole sisällytetty unionin kulutukseen, koska nämä sisäiset siirrot eivät kilpaile riippumattomien toimittajien myynnin kanssa vapailla markkinoilla. Etuyhteydessä oleville yrityksille tapahtunut myynti sisällytettiin unionin kulutukseen, sillä tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella kyseiset etuyhteydessä olevat yritykset saattoivat ostaa vapaasti tarkasteltavana olevaa tuotetta myös muista lähteistä. Lisäksi unionin tuottajien etuyhteydessä oleville osapuolille tapahtuneen myynnin keskimääräisten hintojen todettiin vastaavan etuyhteydettömille osapuolille tapahtuneen myynnin keskimääräisiä hintoja.

(64) Tämän perusteella unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin kulutus

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Määrä (tonnia)	196 478	209 076	222 306	217 171
Indeksi	*100*	*106*	*113*	*111*

Lähde: Kyselyvastaukset, 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta.

(65) Unionin kulutus lisääntyi 11 prosenttia 196 478 tonnista vuonna 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson 217 171 tonniin. Suurimman osan tarkastelujaksosta kulutus oli suurempi kuin alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla (heinäkuusta 2008 kesäkuuhun 2009) havaittu kulutus, joka oli 205 912 tonnia.

(66) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että komission yksiköiden olisi pitänyt sisällyttää kytkösmarkkinamyynti kulutuksen määrittämiseen ja että näin Kiinan markkinaosuus olisi pysynyt vakaana. Se väitti, että komission yksiköt olivat väärin erotelleet kolmet markkinat eli myynnin etuyhteydettömille yrityksille, myynnin etuyhteydessä oleville yrityksille vapailla markkinoilla tapahtuvaa myyntiä varten sekä myynnin etuyhteydessä oleville yrityksille kytköskäyttöä varten, vaikka sen mukaan kaikki tällainen myynti olisi pitänyt sisällyttää unionin kulutuksen määrittämiseen.

(67) Ensinnäkin on korostettava, että mitään erottelua ei tehty kolmen eri markkinan välillä. Etuyhteydessä olevien yritysten kytköskäyttö jätettiin tarkastelun ulkopuolelle, sillä näitä tuotteita ei ole luovutettu vapaaseen liikkeeseen EU:n markkinoilla eivätkä ne näin ollen kilpaile tuonnin kanssa. Tällainen myynti koostuu tuotteiden siirtämisestä etuyhteydessä oleville tahoille, jotta ne voidaan liittää muiden sellaisten tuotteiden tuotantoprosessiin, jotka eivät ole tutkimuksen kohteena. Kytköskäytön ei tämän vuoksi voida katsoa tarkasteltavana olevan tuotteen osalta sisältyvän unionin kulutukseen.

(68) Toiseksi kytkösmyynnin lisääminen unionin kulutukseen ei kuitenkaan tekisi Kiinan markkinaosuuden kehittymisestä vakaata, vaan suuntaus pysyy lähes samana, kuten jäljempänä taulukossa 3 esitetään.

3. **Toimenpiteiden alainen tuonti asianomaisesta maasta**

a) *Määrä ja markkinaosuus*

(69) On syytä muistaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa se osuus tuonnista, jossa ei todettu polkumyyntiä, suljettiin Kiinasta unionin markkinoille suuntautuvan tuonnin kehitystä ja sen vaikutusta unionin tuotannonalaan koskevan tarkastelun ulkopuolelle.

(70) Polkumyynnillä Kiinasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus määritettiin 14 artiklan 6 kohdan mukaisen tietokannan perusteella, ja se kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Toimenpiteiden alaisen tuonnin määrä ja markkinaosuus

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina	Määrä (tonnia)	44 484	48 339	60 078	57 465
	Indeksi	*100*	*109*	*135*	*129*
	Markkinaosuus (%)	22,6	23,1	27	26,5
	Markkinaosuus suhteessa kulutukseen ja kytköskäyttöön (%)	21,3	21,8	25,5	24,9

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta

(71) Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus oli 18,8 prosenttia ja määrä 38 404 tonnia alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla, mutta se on lisääntynyt huomattavasti aikana, jota tämä tarkastelu koskee. Polkumyynnillä Kiinasta tapahtuva tuonti lisääntyi 44 484 tonnista 57 465 tonniin tarkastelujaksolla, ja sen markkinaosuus oli 26,5 prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

b) *Toimenpiteiden alaisen asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(72) Tuontihinnat määritettiin 14 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun tietokannan pohjalta, ja ne laskivat keskimäärin 12 prosenttia tarkastelujakson aikana.

Taulukko 4

Toimenpiteiden alaisen tuonnin hinnat

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,79	1,63	1,54	1,57
	Indeksi	*100*	*91*	*86*	*88*

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta

(73) Koska kiinalaiset tuottajat eivät toimineet yhteistyössä eikä tuotelajikohtaisia vientihintatietoja ollut tämän vuoksi käytettävissä, komissio ei voinut tehdä tarkkoja tuotelajikohtaisia hintavertailuja. Näistä syistä hinnan alittavuutta koskevat laskelmat perustuivat toimenpiteiden kohteena olevien kiinalaisten viejien keskihintojen ja unionin tuotannonalan keskihintojen vertailuun tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tavanomaista 4 prosentin tullia koskevan oikaisun jälkeen hinnan alittavuuden marginaaliksi määritettiin 22,7 prosenttia. Alkuperäisessä tutkimuksessa havaittiin vastaavasti 24,1 prosentin suuruinen hinnan alittavuuden marginaali. Tämä marginaali perustui kuitenkin vertailukelpoisten tuotelajien vertailuun, sillä kiinalaiset viejät toimivat tuolloin yhteistyössä.

(74) Tämän vuoksi komissio päätteli, että kiinalaiset viejät alittivat EU:n tuottajien hinnat johdonmukaisesti.

(75) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että muu kuin polkumyyntinä tapahtunut tuonti olisi pitänyt sisällyttää hinnan alittavuutta koskevaan laskelmaan.

(76) Komissio katsoo kuitenkin, että tällainen sisällyttäminen ei ole perusteltua, ja perustelee tätä WTO:n riitojenratkaisuelimen asiassa Beef and rice ([1]) antamalla polkumyyntisopimuksen tulkinnalla, kuten jo edellä 35 kappaleessa mainitaan.

4. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

(77) Kun komissio tutki polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan, se otti perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki merkitykselliset taloudelliset indikaattorit, joiden avulla voitaisiin arvioida unionin tuotannonalan tilannetta vuodesta 2012 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson päättymiseen.

(78) Niin tehdessään komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotalouden vahinkoindikaattorit. Makrotaloudelliset indikaattorit tarkastelujaksolla vahvistettiin ja analysoitiin ja niitä tutkittiin unionin tuotannonalasta toimitettujen tietojen perusteella. Mikrotaloudelliset indikaattorit vahvistettiin yhteistyössä toimivilta unionin tuottajilta kerättyjen ja todennettujen tietojen perusteella. DuraFiber-ryhmän yhden tytäryhtiön tietojen sovittamisessa sen uudelleenjärjestelyn jälkeen koettiin ongelmia (DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Saksa), joiden vuoksi sen toimittamat tiedot ja kyselyvastaukset jätettiin tarkastelun ulkopuolelle mikrotaloudellisia indikaattoreita määritettäessä.

(79) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että yrityksen DuraFiber (Saksa) sulkeminen tarkastelun ulkopuolelle oli saattanut muuttaa vahinkoindikaattoreita perustavanlaatuisesti.

(80) Olisi ensiksikin huomattava, että yrityksen DuraFiber (Saksa) osittain todennettujen tietojen sulkeminen tarkastelun ulkopuolelle vaikutti ainoastaan mikrotaloudellisten indikaattoreiden määritykseen. Makrotalouden indikaattoreihin ei näin ollen kohdistunut mitään vaikutusta. Nämä mikrotalouden indikaattorit perustuivat lisäksi muiden neljän unionin tuottajan tietoihin. Ne kattavat noin 80 prosenttia unionin tuotannosta. Tämän vuoksi kyseiset indikaattorit ovat edelleen unionin tuotannonalaa edustavia. Yrityksen DuraFiber (Saksa) toimittamat osittain todennetut tiedot noudattivat lisäksi mikrotaloudellisten indikaattoreiden kehityssuuntausta, joka oli saatu huomioon otettujen neljän unionin tuottajan tiedoista.

(81) Edellä esitetyt näkökohdat huomioon ottaen päätellään, että yrityksen DuraFiber (Saksa) sulkeminen mikroindikaattoreiden analyysin ulkopuolelle ei muuttanut vahinkoa kuvaavien indikaattoreiden kehityssuuntausta ja että niitä vastaavat päätelmät ovat näin ollen koko unionin tuotannonalaa edustavia.

(82) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, varastot, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä. Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, tuotantokustannukset, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto, pääoman saanti ja työvoimakustannukset.

Makrotaloudelliset indikaattorit

a) *Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste*

(83) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	92 753	91 985	93 990	92 461

([1]) Ks. Riitojenratkaisuelimen raportti "Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice: Complaint with Respect to Rice (WT/DS295/AB/R)", hyväksytty 20. joulukuuta 2005.

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuotantomäärä (*indeksi*)	*100*	*99*	*101*	*100*
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	109 398	108 869	108 690	110 285
Tuotantokapasiteetti, (*indeksi*)	*100*	*100*	*99*	*101*
Kapasiteetin käyttöaste (%)	85	84	86	84

Lähde: Kyselyvastaukset

(84) Tarkastelujakson aikana tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste pysyivät vakaina.

b) *Myyntimäärä ja markkinaosuus*

(85) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Myyntimäärä unionissa (tonnia)	67 527	69 407	68 007	65 733
Myyntimäärä unionissa (*indeksi*)	*100*	*103*	*101*	*97*
Markkinaosuus (%)	34,4	33,2	30,6	30,3

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta ja kyselyvastaukset

(86) Unionin tuotannonalan myynnin määrä unionin markkinoilla laski – 3 prosenttia ja sen markkinaosuus supistui 4,1 prosenttiyksikköä eli 34,4 prosentista 30,3 prosenttiin tarkastelujaksolla.

c) *Kasvu*

(87) Unionin kulutus nousi tarkastelujaksolla 11 prosenttia, kun taas unionin tuotannonalan myynnin määrä laski – 3 prosenttia.

d) *Työllisyys ja tuottavuus*

(88) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Työllisyys ja tuottavuus

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Työntekijöiden määrä	941	875	902	911
Työntekijöiden määrä (*indeksi*)	*100*	*93*	*96*	*97*

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä)	98,6	105,2	104,2	101,5
Tuottavuus (yksikköä/työntekijä) (*indeksi*)	*100*	*107*	*106*	*103*

Lähde: Kyselyvastaukset

(89) Työllisyys laski – 3 prosenttia tarkastelujaksolla. Samaan aikaan tuottavuus kasvoi 3 prosenttia, kuten 88 kappaleessa olevasta taulukosta 7 käy ilmi.

e) *Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä*

(90) Kiinalle alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty polkumyyntimarginaali oli huomattavasti vähimmäistasoa korkeampi. Tutkimuksessa vahvistettiin, että Kiinasta peräisin olevan erikoislujan polyesterilangan tuonti unionin markkinoille jatkui polkumyyntihinnoin. Vahvistettu polkumyyntimarginaali oli tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana selvästi vähimmäistason yläpuolella, ks. 38 kappale. Tämä tapahtui samalla, kun tuonti Kiinasta kasvoi ja hinnat laskivat, minkä vuoksi kiinalaisen tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujakson aikana. Unionin tuotannonala menetti sekä markkinaosuutta että myyntimääriä samalla jaksolla. Se kuitenkin onnistui vähentämään tappioitaan.

Mikrotaloudelliset indikaattorit

f) *Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät*

(91) Unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset myyntihinnat

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/kg)	2,39	2,31	2,23	2,17
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (*indeksi*)	*100*	*97*	*93*	*91*
Tuotannon yksikkökustannukset (euroa/kg)	2,50	2,43	2,26	2,19
Tuotannon yksikkökustannukset (*indeksi*)	*100*	*97*	*90*	*87*

Lähde: Kyselyvastaukset

(92) Unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa laski 9 prosenttia. Tämä selittyy osittain yksikkökustannusten 13 prosentin pienentymisellä. Hinnat kuitenkin laskivat kustannuksia vähemmän, mikä selittää myönteistä vaikutusta unionin tuotannonalan kannattavuuteen, kuten käy ilmi 98 kappaleesta.

g) *Työvoimakustannukset*

(93) Unionin tuotannonalan keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	39 273	41 674	39 711	39 850
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (*indeksi*)	*100*	*106*	*101*	*101*

Lähde: Kyselyvastaukset

(94) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti pysyivät vakaana tarkastelujakson ajan. Tämä voi pääasiassa selittyä unionin tuotannonalan kasvavilla pyrkimyksillä hillitä tuotantokustannuksia ja pitää tällä tavoin kilpailukykyä yllä.

h) *Varastot*

(95) Unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Varastot

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	8 050	6 872	8 244	8 387
Loppuvarastot (*indeksi*)	*100*	*85*	*102*	*104*
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta (%)	8,7	7,5	8,8	9,1

Lähde: Kyselyvastaukset

(96) Tarkastelujakson aikana unionin tuotannonalan varastot kasvoivat kaiken kaikkiaan 4 prosenttia. Merkittävä osa erikoislujan polyesterilangan tuotannosta koostuu vakiotuotteista. Unionin tuotannonalan on tämän vuoksi pidettävä varastot tietyllä tasolla, jotta se voi nopeasti täyttää asiakkaiden tarpeet. Prosentteina tuotannosta ilmaistut loppuvarastot pysyivät suhteellisen vakaina, mikä noudatteli unionin tuotannonalan tuotannon kehitystä.

i) *Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti*

(97) Unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	– 4,7	– 5,3	– 1,4	– 1,1

	2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimus-ajanjakso
Kassavirta (euroa)	– 2 993 463	– 4 156 375	– 4 895 147	– 2 111 763
Kassavirta Indeksi	*– 100*	*– 139*	*– 164*	*– 71*
Investoinnit (euroa)	2 313 235	1 284 905	3 511 528	12 801 375
Investoinnit *Indeksi*	*100*	*56*	*152*	*553*
Investointien tuotto (%)	– 4,3	– 4,2	– 2,0	– 1,4

Lähde: Kyselyvastaukset

(98) Komissio määritti unionin tuotannonalan kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina sen liikevaihdosta. Kannattavuus oli edelleen negatiivinen, vaikka se parani – 4,7 prosentista – 1,1 prosenttiin tarkastelujaksolla. Tämä on kuitenkin yhä vähemmän kuin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu 3 prosentin tavoitevoitto.

(99) Nettokassavirta on unionin tuotannonalan kyky rahoittaa itse toimintaansa ja se oli tarkastelujaksolla negatiivinen. Vaikka indikaattorissa näkyi huomattava, yli 29 prosentin parannus, se oli yhä negatiivinen. Tämä aiheuttaa huolta unionin tuotannonalan kyvystä rahoittaa omaa toimintaansa tarvittavissa määrin.

(100) Investoinnit kasvoivat merkittävästi tällä jaksolla, lähinnä ylläpitotarpeiden täyttämiseksi, ja pieni osa niistä liittyy nykyaikaistamiseen, millä oli vähäinen vaikutus kapasiteetin kasvuun.

(101) Investointien tuotolla tarkoitetaan nettovoittoa ilmaistuina prosentteina investointien bruttokirjanpitoarvosta. Tämä indikaattori nousi tarkastelujaksolla – 4,3 prosentista – 1,4 prosenttiin tarkastelujaksolla tapahtuneen kannattavuuden parantumisen ja investointien pysähtymisen seurauksena.

(102) Kun otetaan huomioon negatiivinen kannattavuus ja negatiivinen kassavirta, tuotannonalan pääoman saanti oli edelleen erittäin rajallista.

j) *Vahinkoa koskevat päätelmät*

(103) Unionin tuotannonalaan liittyvät keskeiset vahinkoindikaattorit osoittivat tarkastelujakson aikana negatiivista kehitystä. Sen markkinaosuus supistui 4,1 prosenttiyksikköä eli 34,4 prosentista 30,3 prosenttiin ja sen myyntimäärä EU:ssa supistui 3 prosenttia ja yksikkömyyntihinta 9 prosenttia. Samaan aikaan työllisyys laski 3 prosenttia, vientimyynnin määrä etuyhteydettömille yrityksille väheni 28 prosenttia ja sitä vastaavat vientimyynnin yksikköhinnat laskivat 17 prosenttia. Tuottavuus kohentui 2,9 prosenttia.

(104) Edellä esitetyistä kehityssuuntauksista huolimatta, kannattavuus parani – 4,7 prosentista – 1,1 prosenttiin tarkastelujaksolla. Vaikka tämä merkitsee huomattavaa parannusta verrattuna unionin tuotannonalan kannattavuuteen alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjaksolla (1 päivästä heinäkuuta 2008 30 päivään kesäkuuta 2009), jolloin kannattavuus oli – 13,3 prosenttia, kannattavuus on edelleen negatiivinen. Unionin tuotannonalan jatkuvasti tappiollinen tilanne johti investointien negatiiviseen tuottoon. Tästä huolimatta kassavirta parani.

(105) Alkuperäisessä tutkimuksessa pääteltiin, että Kiinasta tulevan tuonnin 18,8 prosentin markkinaosuus, jonka todettiin olevan polkumyyntiä ja alittavan unionin tuotannonalan myyntihinnat 24,1 prosentilla, riitti aiheuttamaan merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Vastaava tilanne todettiin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus oli 26,5 prosenttia ja se alitti unionin tuotannonalan myyntihinnat 18,6 prosentilla, kuten jäljempänä 110 kappaleessa selvitetään.

(106) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa, sillä tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste pysyivät vakaina. Muiden indikaattoreiden, kuten myyntimäärien ja markkinaosuuden kehityksen väitettiin vääristyneen kulutuksen virheellisen määritelmän vuoksi, kuten 66 kappaleessa väitetään.

(107) Kulutuksen virheellistä määritelmää koskeva väite kumottiin 67 kappaleessa. Lisäksi perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti mikään yksittäinen tai useampikaan asiaankuuluva vahinkotekijä ei välttämättä ole ratkaiseva. Se, että osa näistä tekijöistä pysyi vakaana, ei näin ollen muuta vahinkoa koskevia päätelmiä.

(108) Edellä esitetyn perusteella todetaan, että unionin tuotannonalalle on edelleen aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. **Syy-seuraussuhde**

(109) Edellä esitettyjen merkittävää vahinkoa koskevien päätelmien pohjalta komissio tutki, oliko polkumyynnillä Kiinasta tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio tutki myös, olivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.1 *Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset*

(110) Unionin tuotannonala on edelleen heikossa tilanteessa ja osittain elpymässä, ja katsotaan, että voimassa olevista toimenpiteistä huolimatta Kiinasta polkumyynnillä tuleva tuonti aiheutti edelleen merkittävää vahinkoa. Vaikka otetaan huomioon 2,7 prosentin suuruiset tuonnin jälkeiset kustannukset, jotka on todennettu yhteistyössä toimineiden etuyhteydettömien tuojien osalta, 4 prosentin tavanomainen tulli ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana maksetut polkumyyntitullit, Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat todettiin edelleen huomattavasti eli 18,6 prosenttia unionin tuotannonalan keskimääräistä myyntihintaa alemmiksi. Tällainen tuonti kasvoi edelleen viime vuosina, ja sillä oli kielteinen yleisvaikutus markkinoihin, sillä se painoi hintoja alemmas ja edisti unionin tuotannonalan markkinaosuuden supistumista. Unionin markkinoihin kohdistuva jatkuva paine ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta hyötyä täysimääräisesti raaka-ainekustannusten pienenemisestä.

(111) Eräs asianomainen osapuoli väitti, että Kiinan hinnat ja unionin tuotannonalan tilanne eivät ole keskenään yhteydessä.

(112) Tällainen analyysi perustuu kuitenkin vuosina 2011–2015 todettuihin kehityssuuntauksiin, jotka eroavat tämän tutkimuksen tarkastelujaksosta, joka on vuodesta 2012 tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon (joka päättyy syyskuussa 2015). Tällaista analyysia ei näin ollen voitu ottaa huomioon. On joka tapauksessa todettava, että Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat yleisesti tarkastelujaksolla ja alittivat unionin tuotannonalan hinnat. Se, että jonakin vuonna (tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla) Kiinan vientihinnat nousivat eikä unionin tuotannonalan tilanne heikentynyt, ei aseta esitettyä huomiota kyseenalaiseksi. Näin ollen väite hylätään.

5.2 *Muiden tekijöiden vaikutukset*

(113) Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen perusteella havaittiin, ettei kytkösmarkkinoille jäävän tuotannon osuus ole merkittävä. Ainoastaan noin 15 prosenttia unionin tuotannonalan tuotannosta käytetään kytkösmarkkinoilla. Suuret tuotantomäärät johtavat yleensä mittakaavaetuihin, joista on hyötyä asianomaiselle tuottajalle. Vain pieni osuus unionin tuotannonalasta on vertikaalisesti integroitunutta, ja kytkösmarkkinoille jäävä tuotanto jatkojalostetaan tuotteiksi, joilla on lisäarvoa. Tutkimuksessa ei tullut esiin mitään näihin jatkojalostustuotteisiin liittyviä tuotanto-ongelmia. Edellä esitetyt näkökohdat huomioon ottaen komissio katsoo, että unionin tuotannonalan kytkösmarkkinoille jäävä tuotanto ei vaikuttanut negatiivisesti sen taloudelliseen tilanteeseen.

(114) Tärkeimmät unioniin vientiä harjoittavat maat ovat Korea, Taiwan, Sveitsi, Valko-Venäjä ja Turkki. Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonti kolmansista maista, mukaan lukien sellainen Kiinasta peräisin oleva tuonti, johon ei sovelleta toimenpiteitä, kasvoi tarkastelujaksolla 11 prosenttia (84 467 tonnista 93 973 tonniin), mikä on 43,3 prosenttia unionin kulutuksesta. Samalla ajanjaksolla keskimääräinen tuontihinta yksikköä kohti on laskenut

tasaisesti 2,19 eurosta 2,09 euroon kilolta eli 4 prosenttia. Laskevien tuontihintojen suuntaus todettiin myös useimmista muista kolmansista maista unionin markkinoille suuntautuvassa viennissä (Korean tasavalta – 7 %, Sveitsi – 15 %, Valko-Venäjä – 13 % ja Turkki – 6 %). Samaan aikaan tuontihinta yksikköä kohti on laskenut vain 3 prosenttia Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa, johon ei sovelleta toimenpiteitä.

Taulukko 12

Kolmansista maista tuleva tuonti

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kiina (tuonti, johon ei sovelleta toimenpiteitä)	Määrä (tonnia)	29 109	33 865	36 977	39 742
	Indeksi	*100*	*116*	*127*	*137*
	Markkinaosuus (%)	14,8	16,2	16,6	18,3
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,75	1,72	1,69	1,69
	Indeksi	*100*	*99*	*97*	*97*
Korean tasavalta	Määrä (tonnia)	27 948	31 145	33 048	32 545
	Indeksi	*100*	*111*	*118*	*116*
	Markkinaosuus (%)	14,2	14,9	14,9	15,0
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,15	2,13	2,03	2,01
	Indeksi	*100*	*99*	*95*	*93*
Taiwan	Määrä (tonnia)	10 153	9 599	9 251	8 364
	Indeksi	*100*	*95*	*91*	*82*
	Markkinaosuus (%)	5,2	4,6	4,2	3,9
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	1,78	1,91	1,85	1,90
	Indeksi	*100*	*107*	*104*	*107*
Sveitsi	Määrä (tonnia)	5 610	5 263	4 895	5 190
	Indeksi	*100*	*94*	*87*	*93*
	Markkinaosuus (%)	2,9	2,5	2,2	2,4
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	4,30	4,09	4,01	3,66
	Indeksi	*100*	*95*	*93*	*85*
Valko-Venäjä	Määrä (tonnia)	3 384	3 189	3 344	2 374
	Indeksi	*100*	*94*	*99*	*70*
	Markkinaosuus (%)	1,7	1,5	1,5	1,1
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,13	2,06	1,99	1,86
	Indeksi	*100*	*97*	*93*	*87*

Maa		2012	2013	2014	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Turkki	Määrä (tonnia)	1 443	1 545	1 455	1 594
	Indeksi	*100*	*107*	*101*	*110*
	Markkinaosuus (%)	0,7	0,7	0,7	0,7
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,95	2,66	2,65	2,77
	Indeksi	*100*	*90*	*90*	*94*
Tuonti yhteensä, mukaan lukien tuonti kolmansista maista, joihin ei sovelleta Kiinaa koskevia toimenpiteitä	Määrä (tonnia)	84 467	91 330	94 222	93 973
	Indeksi	*100*	*108*	*112*	*111*
	Markkinaosuus (%)	43,0	43,7	42,4	43,3
	Keskimääräinen hinta (euroa/kg)	2,19	2,15	2,10	2,09
	Indeksi	*100*	*98*	*96*	*96*

Lähde: 14 artiklan 6 kohdan mukainen tietokanta

(115) Kuten taulukossa 12 esitetään, muista maista tulevan tuonnin markkinaosuus ja sellaisen Kiinasta tulevan tuonnin hintojen lasku, johon ei sovelleta toimenpiteitä, eivät olleet niin merkittäviä, että niiden katsottaisiin olevan unionin tuotannonalalle koituneen vahingon syy tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.

(116) Komissiolle esitettiin huomioita syistä unionin tuotannonalan tämänhetkiseen kielteiseen tilanteeseen, kuten raaka-aineiden hintakehitys, puutteelliset investoinnit ja nykyaikaistaminen, huono johtaminen ja vision puuttuminen, vanhentuneet tuotantomenetelmät ja suurien tuotantolaitosten puuttuminen ja tuotteiden heikko laatu. Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalan tilannetta ei kuitenkaan voida lukea näiden syiden aiheuttamaksi. Pikemminkin tutkimuksessa ilmeni, että unionin tuotannonala toimi edelleen tehokkaasti erittäin kilpailluilla markkinoilla, se optimoi nykyisten varojensa käyttöä eikä investoinut liiallisesti kapasiteetin laajentamiseen ja nykyaikaistamiseen ja johtamisensa avulla paransi kannattavuuttaan lopullisten toimenpiteiden käyttöön oton jälkeen vuonna 2010. Näin ollen nämä väitteet hylättiin.

(117) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonala oli tehnyt merkittäviä investointeja, jotka olivat vaikuttaneet unionin tuotannonalan kassavirtaan ja sen saamaan voittoon, ja että näitä vaikutuksia ei olisi pitänyt lukea Kiinan harjoittaman tuonnin syyksi vaan tällaiset tekijät olisi pitänyt sisällyttää erilliseen syy-yhteydettömyyden tarkasteluun.

(118) Ensinnäkin unionin tuotannonalan voitot ja kassavirta parantuivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tehdyistä investoinneista huolimatta, mikä osoitti, että tällaiset investoinnit olivat perusteltuja ja että niillä oli myönteinen vaikutus. Toiseksi voittoon voivat vaikuttaa ainoastaan investointeihin liittyvät aikasidonnaiset arvonalennukset ja yrityksille investointien rahoittamisesta koituneet rahoituskustannukset. Koska arvonalennukset ovat vähennyskelpoisia kustannuksia eikä niihin liity ulosmenevää kassavirtaa, ne eivät voi välittömästi vaikuttaa unionin tuotannonalan kassavirtaan vaan ainoastaan rahoituskustannuksilla olisi tällaista vaikutusta.

(119) Jotkin osapuolet väittivät myös, että Kiinasta polkumyynnillä tuleva tuonti ei ollut aiheuttanut vahinkoa tarkastelujaksolla tai että vahingon oli aiheuttanut muista maista peräisin oleva tuonti. Koska todettiin, että Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat alittivat edelleen unionin tuotannonalan hinnat ja olivat alemmat kuin muiden maiden tuontihinnat, tämä väite hylättiin.

(120) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että komission olisi pitänyt selittää paremmin syy-yhteyden muiden tekijöiden vaikutus niin sanotussa syy-yhteydettömyyden tarkastelussaan.

(121) Näiltä osin on todettava, että syy-yhteydettömyyden tarkastelun tarkoituksena on selvittää, voitaisiinko polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle koituneen merkittävän vahingon välinen syy-yhteys rikkoa jollakin muulla tekijällä, mikä tekisi syy-yhteyden epätodennäköiseksi tai jopa mahdottomaksi. Mikään huomioon otetuista tekijöistä ei ollut tällainen, joten väite hylättiin.

5.3 *Syy-yhteyttä koskevat päätelmät*

(122) Vaikka muutkin tekijät saattavat osaltaan vaikuttaa vahinkoon, ne eivät riitä poistamaan syy-yhteyttä Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalan kärsimän vahingon väliltä.

E. **VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

(123) Todettiin, että kiinalaisilla viejillä oli Euroopan markkinoiden kokoon nähden ylimääräistä käyttämätöntä kapasiteettia tarkastelujaksolla, kuten 50 kappaleessa osoitetaan.

(124) Tarkastelujakson aikana vienti Kiinasta unionin markkinoille lisääntyi merkittävästi eli 29 prosenttia. Kuten 54 kappaleessa mainitaan, Kiina vei tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille pääasiassa korkeammilla hinnoilla kuin muualle maailmaan. Tutkimuksessa ei havaittu mitään näyttöä siitä, että tilanne muuttuu ainakaan lyhyellä aikavälillä. Unionin markkinoiden todettiin tämän vuoksi olevan varsin houkuttelevat kiinalaisille viejille, sillä näille markkinoille on mahdollista viedä merkittäviä määriä korkeammilla hinnoilla kuin muualle maailmaan.

(125) Tutkimuksessa kävi ilmi, että 60 prosenttia Kiinasta tulevasta tuonnista tapahtui polkumyynnillä ja että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Kiinasta polkumyynnillä tulevan tuonnin hintojen alittavuus oli jatkuvasti samanlaisilla tasoilla unionin tuottajien hintoihin nähden kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Erityisesti todettiin, että toimenpiteiden alaisen Kiinan tuonnin hintojen alittavuus oli 22,8 prosenttia, mikä osoittaa aggressiivista hinnoittelukäyttäytymistä. Tämä aiheuttaa todennäköisesti hintojen alenemista edelleen ja vaarantaa unionin tuotannonalan heikon elpymisen. Näin ollen on selkeästi vaarana, että unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko jatkuu, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(126) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että Kiinasta peräisin olevaan tuontiin kohdistuvien toimenpiteiden kumoaminen johtaisi mitä todennäköisimmin unionin tuotannonalalle aiheutuvan merkittävän vahingon jatkumiseen.

F. **UNIONIN ETU**

(127) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tarkasteli, olisiko Kiinaan kohdistuvien voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen unionin edun vastaista. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

(128) Kaikille asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(129) Tämän perusteella komissio tutki, onko olemassa pakottavia syitä, joiden nojalla olisi pääteltävä, että nykyisten toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista siitäkin huolimatta, että päätelmien mukaan polkumyynti ja vahinko todennäköisesti toistuvat.

1. **Unionin tuotannonalan etu**

(130) Unionin tuotannonala on menettänyt jatkuvasti markkinaosuuttaan, ja sille on aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla. Se paransi kuitenkin kannattavuuttaan tasolle, joka oli lähellä kannattavuusrajaa (mutta silti negatiivinen), ja myynti pysyi lähes samalla tasolla. Tämä kehitys kohti markkinoiden vakautta voidaan todennäköisesti lukea johtuvaksi voimassa olevista toimenpiteistä. Jos toimenpiteet kumottaisiin, unionin tuotannonalan tilanne olisi varsin todennäköisesti vielä huonompi.

(131) Sen vuoksi katsottiin, että Kiinaan kohdistuvien polkumyyntitullien voimassa pitäminen olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

2. **Tuojien/kauppiaiden etu**

(132) Vireillepanovaiheessa 15 etuyhteydetöntä tuojaa täytti otantalomakkeen, joten päätettiin soveltaa otantaa koskevia säännöksiä. Niistä valittiin kolme tuojaa, joita pyydettiin täyttämään kyselylomake. Lopulta vain yksi tuoja vastasi kyselyyn, ja vastaus tarkastettiin.

(133) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tämä yritys toi ainoastaan yhdeltä kiinalaiselta tuottajalta, johon sovelletaan toimenpiteitä ja johon sillä on pitkäaikainen liikesuhde. Tutkimuksessa kävi ilmi, että voimassa olevien toimenpiteiden vaikutus yritykseen ei ollut merkittävä. Tämän vahvistaa se, että tuoja päätti olla vaihtamatta hankintalähdettä, kun alkuperäiset toimenpiteet otettiin käyttöön.

3. **Käyttäjien etu**

(134) Vireillepanovaiheessa ilmoittautui 25 käyttäjää, jotka halusivat täyttää kyselylomakkeen. Lopulta kyselyyn vastasi vain neljä käyttäjää. Niiden kaikkien luo tehtiin tarkastuskäynti ja niiden toimittamat tiedot tarkastettiin. On kuitenkin huomattava, että käyttäjäteollisuuden osallistuminen oli merkittävästi vähäisempää tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa kuin toimenpiteiden alkuperäisen käyttöön oton yhteydessä. Alkuperäisessä tutkimuksessa 33 käyttäjää toimi yhteistyössä tutkimuksessa, kun toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaan tarkasteluun osallistui vain neljä käyttäjää. Useimmat käyttäjät vaikuttavat sopeutuneen toimenpiteiden käyttöönottoon siten, että niiden toiminnoille on koitunut vain vähäistä haittaa.

(135) Yhden ompelulanka-alalla toimivan käyttäjän osalta komissio totesi, että toimenpiteiden vaikutus sen kustannuksiin ja kannattavuuteen ei ollut merkittävä. Muiden kolmen käyttäjän osalta, jotka kaikki tuovat erikoislujaa polyesterilankaa Kiinasta ja jotka toimivat kutomateollisuudessa (vyöt, hihnat, kiinnikkeet jne.) todettiin, että vaikka voimassa olevien toimenpiteiden vaikutus niiden kustannuksiin oli vähäinen, vaikutus kannattavuuteen oli suurempi, sillä nämä yritykset harjoittavat liiketoimintaansa erittäin pienillä voittomarginaaleilla. Tästä huolimatta tullien vaikutus oli rajallinen, sillä käytettävissä on monia vaihtoehtoisia toimittajia kilpailukykyisin hinnoin.

(136) Huomautuksia esittäneet käyttäjät kertoivat vaikeuksista, joita ne olivat kokeneet unionin tuottajien kanssa, kuten kapasiteetin puute, tiettyjen ominaisuuksien puuttuminen ja väärään aikaan tapahtuvat toimitukset. Käyttäjät väittivät, että voimassa olevat toimenpiteet (0–9,8 %) yhdessä tavanomaisen 4 prosentin tuontitullin kanssa hyödyttivät niiden kilpailijoita, jotka tuovat EU:hun pidemmälle jalostettuja tuotteita, sillä näiden kilpailijoiden ei tarvitse maksaa tulleja raaka-aineestaan (eli tarkasteltavana olevasta tuotteesta). Ne uskovat, että tämä tilanne johtaa pidemmälle jalostavien toimintojen siirtymiseen EU:n ulkopuolelle, ja väittävät tilanteen vaarantavan 4 000 työpaikkaa kyseisellä alalla. Tutkimuksessa kävi ilmi, että näiden väitteiden ja esitettyjen riskien tueksi annettu näyttö ei tukenut käsitystä, jonka mukaan kyseessä olisivat toistuvat ja rakenteelliset unionin tuotannonalan ongelmat.

(137) On ensiksikin muistettava, että yhteistyöhön tässä tutkimuksessa osallistui varsin vähän käyttäjiä verrattuna alkuperäisessä tutkimuksessa esiintyneeseen yhteistyöhön (tuolloin 33 käyttäjää toimi yhteistyössä) ja tämän vuoksi edellä mainitut ongelmat eivät todennäköisesti ole yhteisiä kaikille unionin markkinoilla toimiville käyttäjille.

(138) Mitä tulee yhteistyössä toimineiden käyttäjien erityisiin väitteisiin, tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalalla on edelleen käyttämätöntä kapasiteettia (kapasiteetin käyttöaste tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli 84 %) ja että se tarjoaa laajan valikoiman tuotteita ja eri ominaisuuksia. EU:n viiden tuottajan lisäksi on myös monia muita vaihtoehtoisia toimittajia muista kolmansista maista, jotka tarjoavat kilpailukykyiseen hintaan laajan tuotevalikoiman, mukaan lukien se Kiinasta peräisin oleva tuonti, johon ei sovelleta polkumyyntitullia. Koska polkumyyntitullin taso on verrattain matala ja koska suureen osaan Kiinan tuonnista ei sovelleta toimenpiteitä, on myös epätodennäköistä, että voimassa olevat toimenpiteet olisivat määräävänä tekijänä jatkojalostusteollisuuden väitetyssä uudelleensijoittumisessa. Näyttö myöhästyneistä toimituksista oli lisäksi erittäin vähäistä.

(139) Mitä tulee unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöasteeseen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, yksi asianomainen osapuoli väitti, että 84 prosentin kapasiteetin käyttöaste merkitsee lähes täyttä kapasiteettia eikä saatavilla ole riittävästi käyttämätöntä kapasiteettia.

(140) Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalan keskimääräinen hukkatuotanto oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla noin 6 prosenttia kokonaistuotannosta, mikä merkitsee 94 prosentin teoreettista kapasiteetin suurinta käyttöastetta ja on kohtuullisempi arvio täydestä kapasiteetin käytöstä kuin väitteessä mainittu 84 prosenttia. Väite hylättiin sillä perusteella, että käyttämätöntä kapasiteettia on vähintään 10 prosenttia.

(141) Sama asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuottajat ja muut kuin kiinalaiset tuottajat eivät pysty tyydyttämään kokonaiskysyntää eivätkä Euroopan käyttäjäteollisuuden yksittäisten tilausten kokoa.

(142) On huomattava, että toimenpiteiden jatkaminen ei muuta markkinoilla vallitsevia taustaolosuhteita. Tutkimuksessa ei käynyt ilmi mitään perustavanlaatuisia muutoksia käyttäjien tarpeissa tilausten koon tai ominaisuuksien osalta. Lisäksi on tosiasia, että unionin tuotannonala ei yksinään pysty vastaamaan markkinoiden kysyntään ja tuonti on tältä osin tarpeen. Vieläkin tärkeämpää on se, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tavoitteena on palauttaa tasapuoliset toiminta- ja kilpailuedellytykset kaikille asianomaisille osapuolille poistamalla Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama merkittävä vahinko. Tämän vuoksi unionin tuotannonalan ei tarvitse yksinään pyrkiä täyttämään unionin markkinoiden tarpeita. Nyt käsillä olevassa tapauksessa tuontia tapahtuu useista eri lähteistä ja myös toimenpiteiden alainen tuonti on jatkunut toimenpiteistä huolimatta. Toimenpiteiden jatkaminen niiden nykyisessä muodossa ja nykyisellä tasolla ei näin ollen estä käyttäjä hankkimasta kiinalaista tuotetta. Tässä yhteydessä on noudatettu polkumyynnin vastaisen asetuksen säännöksiä ja näin ollen väite olisi hylättävä.

(143) Väitettiin myös, että eurooppalaiset tuottajat eivät ole hyödyntäneet polkumyyntitulleja lisätäkseen tuotantokapasiteettiaan tai nykyaikaistaakseen laitteistojaan, minkä vuoksi ne eivät ole pystyneet säilyttämään markkinaosuuttaan kasvavilla markkinoilla, ja että polkumyyntitullit ovat taanneet eurooppalaisille tuottajille erittäin hyvän aseman, jossa niiden ei tarvitse pyrkiä kilpailukykyisyyteen.

(144) On ensinnäkin muistettava, että kuten edellä mainittiin, polkumyyntitoimenpiteiden tavoitteena on estää vahingollinen polkumyynti eikä unionin tuotannonalalla ole mitään oikeudellista velvoitetta uudistaa rakennettaan tai nykyaikaistua.

(145) Unionin tuotannonala pystyi joka tapauksessa, kuten 138 kappaleessa osoitetaan, lisäämään myyntiään, koska käyttämätöntä kapasiteettia oli saatavilla riittävästi. Lisäksi kannattavuuden positiivinen kehitys osoittaa, että unionin tuotannonalan tuotantomenetelmät olivat edelleen kilpailukykyisiä markkinoilla, jotka oli suojattu polkumyyntikäytännöiltä. Unionin tuotannonalan tilannetta ei voida myöskään pitää lainkaan hyvänä, sillä tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalalle aiheutui edelleen merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla ja se menetti markkinaosuuttaan ja teki tappiota. Unionin tuotannonalan epävarma tilanne on ainakin osittain johtunut aiemmasta polkumyynnistä ja hintojen jatkuvasta alittamisesta, mikä on estänyt unionin tuotannonalaa investoimasta voimakkaasti kapasiteetin kasvattamiseen ja selvempään nykyaikaistamiseen.

(146) Jatkojalostusalojen siirtymistä koskevan toisen väitteen mukaan tällainen siirtyminen johtuu polkumyyntitulleista. Tätä väitettä tuettiin viittauksella aikaisempaan huomautukseen ja kuulemiseen, jossa sama väite esitettiin.

(147) On huomattava, että tutkimuksessa todettiin, että vaikutus otokseen kuuluvien käyttäjien kannattavuuteen oli vähäinen eikä sen näin ollen voida katsoa johtaneen unionin käyttäjäteollisuuden siirtymiseen unionin ulkopuolelle. Lisäksi toimenpiteiden jatkaminen tapahtuu samalla tasolla kuin aiemminkin. Lopuksi on todettava, että kuulemiseen liittyvässä huomautuksessa ei mainita yrityksiä, jotka olisivat tosiasiassa siirtäneet toimintansa muualle.

(148) Yksi tuoja väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen toimittajan vaihtamiseen liittyy taloudellisia ongelmia siihen tarvittavan pitkän testausvaiheen vuoksi ja myös asiakkaiden menettämisriskin vuoksi, jos toimitusten laatu ei ole vakaa ja toimitukset ovat epäsäännöllisiä.

(149) Tältä osin olisi huomattava, että toimenpiteet ovat olleet voimassa lähes kuuden vuoden ajan, mitä voidaan pitää riittävän pitkänä aikana, jotta tuoja pystyy löytämään vaihtoehtoisia toimittajia, myös silloin kun tarvitaan aikaa vievää testausta.

4. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(150) Edellä esitetyn perusteella tutkimuksessa todettiin, että toimenpiteiden vaikutus käyttäjiin ja tuojiin ei ole merkittävä eikä näin ollen ei ole mitään unionin etuun perustuvia ilmeisiä syitä päättää toimenpiteitä.

G. **POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(151) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä oleellisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella voimassa olevien toimenpiteiden soveltamisen jatkamista aiottiin suositella. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon.

(152) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti Kiinasta peräisin olevan erikoislujan polyesterilangan tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1105/2010 käyttöön otetut polkumyyntitoimenpiteet olisi pidettävä voimassa.

(153) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tässä tapauksessa tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa polkumyyntitullien asianmukainen soveltaminen. Näitä erityissäännöksiä sovelletaan yrityksiin, joiden osalta otetaan käyttöön yksilöllinen tulli, ja niihin kuuluu muun muassa sellaisen pätevän kauppalaskun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, joka täyttää tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalaskua, on sovellettava kaikkiin muihin tuottajiin sovellettavaa jäännöspolkumyyntitullia.

(154) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([1]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(155) Tämä asetus on asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaa erikoislujaa polyesterilankaa (muu kuin ompelulanka), ei kuitenkaan vähittäismyyntimuodoissa, myös pienempi kuin 67 desitexin monofilamenttilanka, joka kuuluu CN-koodiin 5402 20 00.

2. Alla lueteltujen yritysten valmistamien, 1 kohdassa mainittujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Zhejiang Guxiandao Industrial Fibre Co. Ltd	5,1	A974
Zhejiang Hailide New Material Co. Ltd	0	A976
Zhejiang Unifull Industrial Fibre Co. Ltd	5,5	A975
Liitteessä luetellut yritykset	5,3	A977
Hangzhou Huachun Chemical Fiber Co. Ltd	0	A989

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Oriental Industries (Suzhou) Ltd	9,8	A990
Kaikki muut yritykset	9,8	A999

3. Edellä olevassa 2 kohdassa mainitulle yritykselle määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn erikoislujan polyesterilangan (määrän) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), Kiinan kansantasavallassa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Yhteistyössä toimineet mutta otoksen ulkopuoliset kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat (Taric-lisäkoodi A977):

Yrityksen nimi	Paikkakunta
Heilongjiang Longdi Co. Ltd	Harbin
Jiangsu Hengli Chemical Fibre Co. Ltd	Wujiang
Hyosung Chemical Fiber (Jiaxing) Co. Ltd	Jiaxing
Shanghai Wenlong Chemical Fiber Co. Ltd	Shanghai
Shaoxing Haifu Chemistry Fibre Co. Ltd	Shaoxing
Sinopec Shanghai Petrochemical Co. Ltd	Shanghai
Wuxi Taiji Industry Co. Ltd	Wuxi
Zhejiang Kingsway High-Tech Fiber Co. Ltd	Haining City

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/326,

annettu 24 päivänä helmikuuta 2017,

tiettyihin ISIL- (Daesh-) ja al-Qaida-järjestöjä lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 261. kerran

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin ISIL- (Daesh-) ja al-Qaida-järjestöjä lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä 27 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 ([1]) ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 7 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I on luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita asetuksessa tarkoitettu varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.

(2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pakotekomitea päätti 22 päivänä helmikuuta 2017 lisätä neljä luonnollista henkilöä luetteloon henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee. Sen vuoksi olisi muutettava asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitettä I.

(3) Jotta tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi tavoiteltu vaikutus, sen olisi tultava voimaan välittömästi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtajan nimissä

Ulkopolitiikan välineiden hallinnon vt. päällikkö

([1]) EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

LIITE

Lisätään asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I olevaan luonnollisten henkilöiden luetteloon seuraavat kohdat:

a) ”Bassam Ahmad Al-Hasri (alias a) Bassam Ahmad Husari, b) Abu Ahmad Akhlaq, c) Abu Ahmad al-Shami). Syntymäaika: a) 1.1.1969, b) noin 1971. Syntymäpaikka: a) Qalamun, Damascus Province, Syyrian arabitasavalta, b) Ghutah, Damascus Province, Syyrian arabitasavalta, c) Tadamon, Rif Dimashq, Syyrian arabitasavalta. Kansalaisuus: a) Syyrian kansalainen, b) Palestiinan kansalainen. Osoite: Syyrian arabitasavalta (eteläosa, tilanne heinäkuussa 2016). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 22.2.2017.”

b) ”Iyad Nazmi Salih Khalil (alias a) Ayyad Nazmi Salih Khalil, b) Eyad Nazmi Saleh Khalil, c) Iyad al-Toubasi, d) Iyad al-Tubasi, e) Abu al-Darda’, f) Abu-Julaybib al-Urduni, g) Abu-Julaybib). Syntynyt vuonna 1974 Syyrian arabitasavallassa. Jordanian kansalainen. Passin nro: a) Jordanian passi nro 654781 (myönnetty noin vuonna 2009), b) Jordanian passi nro 286062 (myönnetty 5.4.1999 Zarqassa, Jordaniassa, voimassaolo päättynyt 4.4.2004). Osoite: Syyrian arabitasavalta (rannikkoalue, tilanne huhtikuussa 2016). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 22.2.2017.”

c) ”Ghalib Adbullah Al-Zaidi (alias a) Ghalib Abdallah al-Zaydi, b) Ghalib Abdallah Ali al-Zaydi, c) Ghalib al Zaydi). Syntymäaika: a) 1975, b) 1970. Syntymäpaikka: Raqqah Region, Marib Governorate, Jemen. Jemenin kansalainen. 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 22.2.2017.”

d) ”Nayif Salih Salim Al-Qaysi (alias a) Naif Saleh Salem al Qaisi, b) Nayif al-Ghaysi). Syntynyt vuonna 1983. Syntymäpaikka: Al-Baydah Governorate, Jemen. Jemenin kansalainen. Passin nro: Jemenin passi nro 04796738. Osoite: a) Al-Baydah Governorate, Jemen, b) Sana’a, Jemen (aiempi osoite). 7 d artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitettu nimeämispäivä: 22.2.2017.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/327,

annettu 24 päivänä helmikuuta 2017,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ([2]) ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

(2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA
Pääjohtaja
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

([1]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi (1)	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	EG	232,7
	IL	75,4
	MA	97,0
	TR	98,9
	ZZ	126,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	203,1
	ZZ	141,2
0709 91 00	EG	113,1
	ZZ	113,1
0709 93 10	MA	54,0
	TR	166,7
	ZZ	110,4
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	43,1
	IL	76,8
	MA	48,2
	TN	56,4
	TR	75,0
	ZA	196,8
	ZZ	82,7
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	100,8
	IL	127,6
	JM	95,8
	MA	103,0
	TR	87,7
	ZZ	103,0
0805 22 00	IL	112,1
	MA	95,4
	ZZ	103,8
0805 50 10	EG	71,3
	TR	74,4
	ZZ	72,9
0808 30 90	CL	175,7
	CN	112,2
	ZA	125,1
	ZZ	137,7

(1) Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi ”ZZ” tarkoittaa ”muuta alkuperää”.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2017/328,

annettu 21 päivänä helmikuuta 2017,

kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/70/EY muuttamisesta Bank of Greecen ulkopuolisten tilintarkastajien osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 ja erityisesti sen 27.1 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan unionin neuvostolle Bank of Greecen ulkopuolisista tilintarkastajista 22 päivänä joulukuuta 2016 annetun Euroopan keskuspankin suosituksen (EKP/2016/46) ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan keskuspankin (EKP) neuvoston suosittelemat ja neuvoston hyväksymät riippumattomat ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastavat EKP:n ja niiden jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien tilit, joiden rahayksikkö on euro.

(2) Bank of Greecen nykyisten ulkopuolisten tilintarkastajientoimikausi päättyy tilikauden 2016 tilintarkastuksen jälkeen. Sen vuoksi on tarpeen nimittää ulkopuoliset tilintarkastajat tilikaudesta 2017 alkaen.

(3) Bank of Greece on valinnut Deloitte Certified Public Accountants SA:n ulkopuolisiksi tilintarkastajikseen tilikausiksi 2017–2021.

(4) EKP:n neuvosto on suositellut, että Deloitte Certified Public Accountants SA nimitetään Bank of Greecen ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi tilikausiksi 2017–2021.

(5) EKP:n neuvoston suosituksen johdosta neuvoston päätös 1999/70/EY ([2]) olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 1999/70/EY 1 artiklan 12 kohta seuraavasti:

”12. Hyväksytään Deloitte Certified Public Accountants SA Bank of Greecen ulkopuolisiksi tilintarkastajiksi tilikausiksi 2017–2021.”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi.

([1]) EUVL C 3, 6.1.2017, s. 1.
([2]) Neuvoston päätös 1999/70/EY, tehty 25 päivänä tammikuuta 1999, kansallisten keskuspankkien ulkopuolisten tilintarkastajien hyväksymisestä (EYVL L 22, 29.1.1999, s. 69).

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu EKP:lle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä helmikuuta 2017.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. SCICLUNA

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2017/329,

annettu 4 päivänä marraskuuta 2016,

toimenpiteestä SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) jonka Unkari on toteuttanut mainosliikevaihdon verotuksen osalta

(tiedoksiannettu numerolla C(2016) 6929)

(Ainoastaan unkarinkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ([1]) ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Komissio sai tietoonsa heinäkuussa 2014, että Unkari on hyväksynyt lain, jonka perusteella mainostoiminnasta saatua liikevaihtoa verotetaan (jäljempänä: 'mainosvero'). Komissio lähetti Unkarin viranomaisille 13. elokuuta 2014 kirjeitse tietopyynnön, johon nämä vastasivat 2. lokakuuta 2014 päivätyllä kirjeellä. Joulukuun 1 päivänä 2014 päivätyllä kirjeellä Unkarin viranomaisille esitettiin lisäkysymyksiä, joihin ne antoivat lisätietoja 16. joulukuuta 2014 päivätyllä kirjeellä.

(2) Helmikuun 2 päivänä 2015 päivätyllä kirjeellä Unkarin viranomaisille ilmoitettiin, että komissio harkitsee tuen keskeyttämistä koskevan välipäätöksen tekemistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti ([2]). Unkarin viranomaiset esittivät huomautuksensa kyseiseen kirjeeseen 17. helmikuuta 2015 päivätyllä kirjeellä.

(3) Komissio ilmoitti Unkarille 12. maaliskuuta 2015 tehdystä päätöksestään aloittaa kyseistä toimenpidettä koskeva, SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely (jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva päätös') ja antaa tuen keskeyttämistä koskeva välipäätös asetuksen (EY) N:o 659/1999 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(4) Menettelyn aloittamista koskeva päätös ja tuen keskeyttämistä koskeva välipäätös julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([3]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

(5) Komissio sai huomautuksia kolmelta asianomaiselta osapuolelta. Se on toimittanut ne edelleen Unkarin viranomaisille kannanottoa varten.

(6) Huhtikuun 21 päivänä 2015 Unkarin viranomaiset lähettivät komissiolle ehdotusluonnoksen mainosveron muuttamisesta. Toukokuun 8 päivänä 2015 komissio pyysi Unkarilta tietoja suunnitellusta muutoksesta.

([1]) EUVL C 136, 24.4.2015, s. 7.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 83, 27.3.1999, s. 1), joka on kumottu ja korvattu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2015 annetulla neuvoston asetuksella (EU) 2015/1589 (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9).

([3]) Ks. alaviite 1.

(7) Kesäkuun 4 päivänä 2015 Unkari muutti mainosveroa ilmoittamatta siitä etukäteen komissiolle ja ilman komission lupaa. Muutokset tulivat voimaan 5. heinäkuuta 2015.

(8) Unkari esitti 6. heinäkuuta 2015 päivätyssä kirjeessään huomautuksia menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä ja asianomaisten esittämistä huomautuksista sekä mainosveron muuttamista koskevia selvennyksiä.

2. **MAINOSVERON YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS**

2.1 *VERON SOVELTAMISALA JA VERON PERUSTE*

(9) Unkari hyväksyi 11. kesäkuuta 2014 mainosverosta vuonna 2014 annetun lain XXII (jäljempänä 'laki'), johon tehtiin muutoksia 4. heinäkuuta ja 18. marraskuuta 2014. Lailla otettiin käyttöön uusi erityinen vero, joka koskee mainosten julkaisusta Unkarissa saatua liikevaihtoa ja jota sovelletaan olemassa olevien elinkeinoverojen, erityisesti tuloveron, lisäksi. Unkarin mukaan lain tarkoitus on edistää julkisen vastuunjaon periaatetta.

(10) Mainosveroa peritään liikevaihdosta, joka on saatu mainosten julkaisemisesta laissa määritetyissä medioissa (esim. mediapalvelut; lehdistömateriaalit; ulkomainontamediat; ajoneuvot tai kiinteä omaisuus; painotuotteet; internet). Veroa sovelletaan kaikkiin media-alan yrityksiin, ja verovelvollinen on periaatteessa mainoksen julkaisija. Veron soveltamisalue on Unkari.

(11) Veroperuste, johon veroa sovelletaan, on liikevaihto, jonka julkaisija on saanut tarjoamistaan mainospalveluista ja josta ei vähennetä mitään kuluja. Sidosyritysten veroperusteet lasketaan yhteen. Siten sovellettava veroprosentti määräytyy koko konsernin Unkarissa saaman mainosliikevaihdon perusteella.

(12) Julkaisijan omiin tuotteisiin, tavaroihin, palveluihin, toimintaan, nimiin ja ulkomuotoon liittyvälle mainonnalle on oma veroperusteensa. Silloin veroperuste, johon veroa sovelletaan, muodostuu mainoksen julkaisemisesta julkaisijalle suoraan aiheutuneista kustannuksista.

2.2 *PROGRESSIIVINEN VEROTUS*

(13) Laissa säädettiin progressiivisesta verorakenteesta, jossa veroprosentti vaihtelee 0–1 prosentista (yritykset, joiden mainosliikevaihto on pieni tai keskisuuri) 50 prosenttiin (yritykset, joilla on suuri mainosliikevaihto) seuraavasti:

— alle 0,5 miljardin forintin liikevaihdosta: 0 prosenttia

— 0,5–5 miljardin forintin liikevaihdosta: 1 prosentti

— 5–10 miljardin forintin liikevaihdosta: 10 prosenttia

— 10–15 miljardin forintin liikevaihdosta: 20 prosenttia

— 15–20 miljardin forintin liikevaihdosta: 30 prosenttia

— yli 20 miljardin forintin liikevaihdosta: 50 prosenttia

(14) Ylintä luokkaa nostettiin 40 prosentista 50 prosenttiin 1. tammikuuta 2015 alkaen tiettyjen verolakien ja niihin liittyvien lakien ja kansallisesta vero- ja tullihallinnosta vuonna 2010 annetun lain CXXII muuttamisesta vuonna 2014 annetulla lailla LXXIV, jolla muutettiin lakia.

2.3 *SEURAAVILLE TILIKAUSILLE SIIRRETTYJEN TAPPIOIDEN VÄHENNYS VUODEN 2014 VEROPERUSTEESTA*

(15) Lain mukaan yritykset voivat vähentää vuoden 2014 veroperusteestaan 50 prosenttia edellisiltä vuosilta yhtiö- ja osinkoverolain tai tuloverolain nojalla siirrettyjä tappioita.

(16) Lain muuttamisesta 4. heinäkuuta 2014 annetulla lailla kyseinen vähennys rajataan yrityksiin, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013 (eli vain niihin, joiden tulos ennen veroja tilikaudella 2013 oli nolla tai negatiivinen). Siten yrityksillä, jotka siirsivät tappioita edellisiltä vuosilta mutta tuottivat voittoa vuonna 2013, ei ole vähennysoikeutta. Unkarin mukaan muutoksen tarkoituksena on estää verojen ja verovelvoitteiden kiertäminen.

(17) Seuraaville tilikausille siirrettyjen tappioiden vähentämismahdollisuus koskee vain vuonna 2014 kannettavaa veroa. Se ei koske vuonna 2015 tai sitä seuraavina vuosina kannettavaa veroa.

2.4 *VEROVELVOLLISUUDEN MÄÄRITYS JA ILMOITUS*

(18) Lain mukaan veronmaksaja määrittää verovelvollisuutensa itsearviointina ja palauttaa ilmoituksen verovironomaisille verovuotta seuraavan viidennen kuukauden viimeiseen päivään mennessä.

2.5 *VERON MAKSAMINEN*

(19) Lain mukaan veronmaksajan on määritettävä ja ilmoitettava verovelvollisuutensa ja maksettava veronsa verovuotta seuraavan viidennen kuukauden viimeiseen päivään mennessä.

(20) Vuoden 2014 osalta vero kannettiin määräsuhteessa lain voimaantulopäivästä 18. heinäkuuta 2014 alkaen vuoden 2014 mainosliikevaihdon perusteella. Veronmaksajan oli määritettävä ja ilmoitettava veroennakko vuodelle 2014 (vuoden 2013 mainosliikevaihtonsa perusteella) 20. elokuuta 2014 mennessä ja maksettava se kahdessa samankokoisessa erässä 20. elokuuta 2014 ja 20. marraskuuta 2014 mennessä.

(21) Unkarin viranomaisilta saatujen 28. marraskuuta 2014 päivättyjen väliaikatietojen mukaan vuodelta 2014 kannettiin veroennakkona 2 640 100 000 forinttia [noin 8 500 000 euroa]. Yksi yritysryhmä maksoi noin 80 prosenttia näistä ennakoista saaduista kokonaisverotuloista.

2.6 *HEINÄKUUN 4 PÄIVÄNÄ 2015 ANNETULLA VUODEN 2015 LAILLA LXII TEHDYT MUUTOKSET*

(22) Menettelyn aloittamista koskevan päätöksen hyväksymisen jälkeen Unkari muutti mainoslakia 4. heinäkuuta 2015 annetulla vuoden 2015 lailla LXII korvaamalla 0–50 prosentin kuusiportaisen progressiivisen asteikon kaksiportaiseksi verojärjestelmäksi seuraavasti:

— 0 prosenttia alle 100 miljoonan forintin liikevaihdosta; ja

— 5,3 prosenttia yli 100 miljoonan forintin liikevaihdosta.

(23) Muutoksella tuotiin mahdollisuus vapaaehtoiseen takautuvaan soveltamiseen siitä päivästä alkaen, jolloin laki tuli voimaan vuonna 2014. Toisin sanoen veronmaksajat voivat valita menneiden vuosien osalta, sovelletaanko heihin uutta kaksiportaista verojärjestelmää vai vanhaa kuusiportaista progressiivista asteikkoa.

(24) Säännökset, jotka koskevat seuraaville tilikausille siirrettyjen tappioiden vähennysoikeutta vuoden 2014 veroperusteesta, joka on rajattu koskemaan vuonna 2013 voittoa tuottamattomia yrityksiä, pysyvät muuttumattomina.

3. **MUODOLLINEN TUTKINTAMENETTELY**

3.1 *PERUSTEET MUODOLLISEN TUTKINTAMENETTELYN KÄYNNISTÄMISELLE*

(25) Komissio käynnisti muodollisen tutkintamenettelyn, koska se katsoi siinä vaiheessa, että lailla säädetty veroprosenttien progressiivisuus ja seuraaville tilikausille siirrettyjen tappioiden vähennystä veroperusteesta koskevat säännökset olivat valtiontukea.

(26) Komissio katsoi, että progressiivinen asteikko asettaa suuria mainostuloja saavat yritykset (ja siten suuret yritykset) ja matalia mainostuloja saavat yritykset (ja siten pienet yritykset) keskenään erilaiseen asemaan ja antaa jälkimmäisille valikoivan edun niiden koon perusteella. Komissio suhtautui epäilevästi Unkarin mainitseman maksukyvyn käyttämiseen liikevaihtoveron määräytymisen johtavana periaatteena. Siksi komissio katsoi alustavasti, että lain mukainen mainosveroprosentin progressiivinen luonne oli valtiontukea, sillä myös muut tällaista johtopäätöstä tukevat perusteet näyttivät täyttyvän.

(27) Komissio katsoi myös, että lain säännökset, jotka mahdollistavat yhtiö- ja osinkoverolain tai tuloverolain nojalla siirrettyjen aiempien tappioiden vähentämisen maksettavasta verosta ja erityisesti tämän mahdollisuuden rajoittamisen yrityksiin, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013, asettavat erilaiseen asemaan yritykset, jotka ovat liikevaihtoon perustuvan veron perusteella keskenään samanlaisessa tilanteessa. Komissio katsoi, että säännökset näyttivät antavan valikoivaa etua yrityksille, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013, verrattuna yrityksiin, jotka eivät tuottaneet voittoa aiempina vuosina tai jotka eivät ole tuottaneet lainkaan tappiota. Komissio katsoi, ettei erilaista kohtelua voi perustella verojärjestelmän luonteella ja logiikalla, varsinkaan kun Unkari on esittänyt, että mainosvero perustuu ajatukseen, jonka mukaan pelkkä mainostulojen saaminen oikeuttaa verojen perimiseen. Näin ollen komissio katsoi, että kyseiset säännökset ovat valtiontukea, sillä myös muut tällaista johtopäätöstä tukevat perusteet näyttivät täyttyvän.

(28) Toimenpiteet eivät vaikuttaneet sisämarkkinoille soveltuvilta.

3.2 *ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET*

(29) Komissio sai huomautuksia kolmelta asianomaiselta osapuolelta.

(30) *Unkarin mainosjärjestö* kuvaili mainosalan tilaa Unkarissa ja ilmaisi huolensa mainosverosta sinällään. Se katsoo, että vero aiheuttaa lisätaakan alalle, joka jo valmiiksi kärsii vähentyneistä tuloista. Se huomauttaa, että pieniä media-alan yrityksiä koskeva mainosvero voi pudottaa kyseiset yritykset pois markkinoilta alhaisten voittomarginaalien vuoksi.

(31) Unkarilainen yksityinen televisio-operaattori *TV2* jätti huomautuksia vain yhtiö- ja tuloveroon liittyviä tarkoituksia varten siirrettyjen aiempien tappioiden vähentämisestä. TV2 katsoo, että säännös, joka koskee aiempien tappioiden vähentämistä ei ole valikoiva, koska se kuuluu jäsenvaltion omaan harkintaoikeuteen suunnitella liikevaihtovero ja samalla ottaa huomioon maksukykyyn perustuvaa veroa koskevat seikat. Jos komissio näkee aiempien tappioiden vähentämistä koskevissa säännöissä valikoivuutta edustavan seikan, tämä seikka voisi olla vain oikeuden rajoittaminen yrityksiin, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013, mutta ei yleinen aiempien tappioiden vähentämistä koskeva sääntö.

(32) *RTL* on samaa mieltä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen sisältämän komission arvioinnin kanssa. Se huomautti, että mainosvero luo kaksi muutakin valikoivaa seikkaa: i) vero suosii yleisradioyhtiöitä kaupallisiin radio- ja televisioyhtiöihin nähden, sillä ensin mainitut ovat oletettavasti ensisijaisesti valtion rahoittamia, jolloin vero vaikuttaa niihin vähemmän; ii) vero suosii unkarilaisomisteisia radio- ja televisioyhtiöitä kansainvälisiin yhtiöihin nähden, sillä unkarilaisomisteisilla radio- ja televisioyhtiöillä on oletettavasti tyypillisesti matalammat mainostulot kuin suurilla kansainvälisillä yhtiöillä.

3.3 *UNKARIN VIRANOMAISTEN KANTA*

(33) Unkarin viranomaiset kiistävät, että toimenpiteet olisivat tukea. Ne esittävät ennen kaikkea, että maksukykyä ei heijasta ainoastaan yrityksen kannattavuus, vaan myös sen markkinaosuus ja siten sen liikevaihto. Unkari esittää, että liikevaihtoon perustuvan veron progressiiviset veroprosentit voidaan perustella maksukyvyllä, ja että tarkkojen veroluokkien määrittäminen kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Unkari katsoo, että siirtymätoimenpide, joka koskee vuonna 2013 voittoa tuottamattomia yrityksiä, on perusteltu, koska ilman tätä toimenpidettä verorasitus olisi näille yrityksille liian suuri.

(34) Unkari kiistää verojärjestelmän valikoivan luonteen esittämällä erityisesti, että asiassa ei poiketa viitejärjestelmästä, sillä progressiivisen verotuksen osalta viitejärjestelmä muodostuu veroperusteen ja vastaavien veroprosenttien yhdistelmästä. Siksi yritykset, joilla on sama oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne (joilla on sama veroperuste), maksavat saman määrän veroja.

3.4 *UNKARIN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN HUOMAUTUKSISTA*

(35) Unkari totesi, että Unkarin mainosjärjestön esittämät huomautukset kuvaavat oikein Unkarin mainosmarkkinoiden toimintaa ja erityisesti tekevät oikean johtopäätöksen siitä, että pienet yritykset ja uudet toimijat ovat vaikeammassa asemassa kuin suuret yritykset, joilla on suurempi liikevaihto. Siksi pienten toimijoiden asemaa mainosmarkkinoilla ei voi verrata suuriin julkaisijoihin, jotka pystyvät maksamaan enemmän ja joiden kuuluu kantaa progressiivisesti suurempi verotaakka.

(36) Unkari yhtyy TV2:n huomautuksiin ja toteaa, että unionin tuomioistuimen asiassa Gibraltar antaman tuomion mukaan kannattavuus verotuksen perusteena on yleinen verotoimenpide, sillä se johtuu satunnaisesta seikasta.

(37) Unkari ei ole samaa mieltä RTL:n väitteiden kanssa syistä, jotka on jo selitetty sen aiemmin antamissa huomautuksissa. Unkari selittää lisäksi, että laki kohtelee yleisradioyhtiöitä ja kaupallisia radio- ja televisioyhtiöitä tasavertaisesti ja että kaikkien korvausta vastaan julkaistujen mainosten verotus on samanlainen.

4. **TUEN ARVIOINTI**

4.1 *SEUT-SOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUN VALTIONTUEN OLEMASSAOLO*

(38) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: Jollei perussopimuksissa toisin määrätä, jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(39) Jotta toimenpide voitaisiin katsoa edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetuksi tueksi, sen on täytettävä seuraavat kumulatiiviset ehdot: i) sen katsotaan johtuvan valtiosta ja se rahoitetaan valtion varoista; ii) toimenpiteestä aiheutuu etua sen kohteelle; iii) etu on valikoiva; ja iv) toimenpide vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

4.1.1 VALTION VARAT JA TOIMENPITEEN JOHTUMINEN VALTIOSTA

(40) Toimenpide määritellään valtiontueksi, kun se johtuu valtiosta ja se rahoitetaan valtion varoista.

(41) Koska kiistanalaiset toimenpiteet johtuvat Unkarin parlamentin säätämästä laista, ne ovat yksiselitteisesti Unkarin valtiosta johtuvia.

(42) Lisäksi täyttyy se edellytys, että toimenpide rahoitetaan valtion varoista, jolloin valtio luopuu toimenpiteen tuloksena tuloista, jotka sen yleensä olisi perittävä yritykseltä ([4]). Tarkasteltavana olevassa tapauksessa Unkari luopuu varoista, jotka se olisi perinyt yrityksiltä, joiden asianomainen liikevaihto on pienempi (eli kooltaan pienemmiltä yrityksiltä), jos niihin olisi sovellettu samaa verokantaa kuin liikevaihdoltaan suurempiin yrityksiin (eli kooltaan suurempiin yrityksiin).

4.1.2 ETU

(43) EU:n tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan tuen käsitteellä ei tarkoiteta ainoastaan positiivisia suorituksia vaan myös toimenpiteitä, jotka eri tavoin alentavat yritysten vastattavaksi tavallisesti kuuluvia kustannuksia ([5]). Etu voidaan myöntää erilaisina yrityksen verorasituksen huojennuksina ja erityisesti veroprosentin, veron

([4]) Tuomio asiassa C-83/98 P, *Ranska v. Ladbroke Racing Ltd ja komissio*, ECLI:EU:C:2000:248 ja ECLI:EU:C:1999:577, 48–51 kohta. Samoin toimenpiteet, joilla annetaan tietyille yrityksille verohelpotusta tai mahdollisuus lykätä normaalisti maksettavien verojen maksua, saatetaan katsoa valtiontueksi, ks. yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08, *Paint Graphos ym.*, 46 kohta.

([5]) Asia C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU: C: 2001:598, 38 kohta.

perusteen tai maksettavan veron määrän pienennyksenä ([6]). Vaikka verohuojennuksella ei varsinaisesti siirretäkään valtion varoja, toimenpiteestä koituu taloudellista etua siinä mielessä, että toimenpide asettaa yritykset, joihin sitä sovelletaan, edullisempaan taloudelliseen asemaan sekä aiheuttaa valtiolle tulonmenetyksiä ([7]).

(44) Laissa säädetään progressiivisesta veroasteikosta, joita sovelletaan Unkarissa mainosten julkaisemisesta saatavaan vuotuiseen liikevaihtoon riippuen yrityksen liikevaihdon veroluokasta. Verokantojen progressiivinen luonne vaikuttaa verovelvoitteeseen niin, että yrityksen liikevaihtoon kohdistuva veroprosentti kasvaa progressiivisesti sitä mukaa, mitä useampaan veroluokkaan liikevaihto kuuluu. Tämän seurauksena yrityksiä, joiden liikevaihto on pienempi (kooltaan pienempiä yrityksiä) verotetaan huomattavasti matalamman keskimääräisen verokannan mukaan kuin liikevaihdoltaan (ja kooltaan) suurempia yrityksiä. Huomattavasti keskiarvoa matalampi verokanta alentaa liikevaihdoltaan pienempien yritysten maksaman maksun määrää verrattuna liikevaihdoltaan suurempiin yrityksiin, ja näin ollen pienten yritysten katsotaan hyötyvän toimenpiteestä suuria yrityksiä enemmän SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

(45) Samoin lain mukainen mahdollisuus vähentää seuraaville tilikausille siirrettyjä tappioita yhtiö- ja tuloveroon liittyviä tarkoituksia varten antaa etua niille yrityksille, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013, sillä se alentaa niiden veroperustetta ja siten niiden verorasitusta verrattuna yrityksiin, jotka eivät voi hyötyä kyseisestä vähennyksestä.

4.1.3 VALIKOIVUUS

(46) Toimenpide on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla valikoiva, jos toimenpiteellä suositaan tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tavaroiden valmistusta. Verojärjestelyjen osalta unionin tuomioistuin on todennut, että toimenpiteen valikoivuutta olisi periaatteessa arvioitava kolmivaiheisen analyysin avulla ([8]). Ensin määritellään, mikä on jäsenmaassa yleinen tai tavanomainen verojärjestelmä eli ”viitejärjestelmä”. Toiseksi olisi määritettävä, muodostaako kyseinen toimenpide poikkeuksen tästä järjestelmästä, koska siinä erotellaan toisistaan talouden toimijat, jotka järjestelmään olennaisesti kuuluvien tavoitteiden mukaisesti ovat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti keskenään vertailukelpoisessa tilanteessa. Jos kyseinen toimenpide ei muodosta poikkeusta suhteessa viitejärjestelmään, se ei ole valikoiva. Jos se muodostaa poikkeuksen (ja näin ollen on lähtökohtaisesti valikoiva), analyysin kolmannessa vaiheessa on arvioitava, voidaanko poikkeava toimenpide perustella viiteverojärjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella ([9]). Jos lähtökohtaisesti valikoiva toimenpide voidaan perustella järjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella, sitä ei katsota valikoivaksi, minkä vuoksi se ei kuulu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

4.1.3.1 ***Viitejärjestelmä***

(47) Viitejärjestelmä muodostaa puitteet, joiden perusteella toimenpiteen valikoivuutta arvioidaan.

(48) Käsiteltävänä olevassa asiassa viitejärjestelmä on erityisen mainosveron soveltaminen mainospalvelujen tarjoamisesta saatuun liikevaihtoon eli täyteen korvaukseen, jonka julkaisijat ovat saaneet mainosten julkaisemisesta ja josta ei vähennetä mitään kuluja. Komission näkemyksen mukaan mainosveron progressiivinen rakenne ei voi kuulua osaksi tätä viitejärjestelmää.

(49) Kuten tuomioistuin on todennut ([10]), valikoivuusanalyysin rajoittaminen jäsenvaltion määrittelemästä viitejärjestelmästä poikkeamiseen ei aina riitä. On myös tarpeen arvioida, onko jäsenvaltio suunnitellut järjestelmän rajat johdonmukaisesti vaiko selvästi satunnaisella tai puolueellisella tavalla suosiakseen tiettyjä yrityksiä toisiin yrityksiin nähden. Muussa tapauksessa jäsenvaltio voisi sellaisten kaikkiin yrityksiin sovellettavien yleisten

([6]) Ks. asia C-66/02, *Italia v. komissio*, ECLI:EU: C: 2005:768, 78 kohta; Asia C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze ym.*, ECLI:EU: C: 2006:8, 132 kohta; Asia C-522/13, *Ministerio de Defensa and Navantia*, ECLI:EU: C: 2014:2262, 21–31 kohta. Ks. myös komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen, 9 kohta (EYVL C 384, 10.12.1998, s. 3).

([7]) Yhdistetyt asiat C-393/04 ja C-41/05, Air, Air Liquide Industries Belgium, ECLI:EU: C: 2006:403 ja EU: C: 2006:216, 30 kohta ja asia C-387/92 Banco Exterior de España, ECLI:EU: C: 1994:100, 14 kohta.

([8]) Ks. esimerkiksi asia C-279/08 P *komissio v. Alankomaat (NOx)* ECLI:EU:C:2011:551; asia C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU: C: 2001:598, yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08, *Paint Graphos ym.*,ECLI:EU:C:2011:550 ja ECLI:EU:C:2010:411, asia C-308/01 *GIL Insurance*, ECLI:EU:C:2004:252 ja EU:C:2003:481.

([9]) Komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen.

([10]) Yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C-107/09 P komissio ja Espanja v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta, ECLI:EU: C:2011:732.

sääntöjen asettamisen sijaan, joista tehdään poikkeus tiettyjen yritysten kohdalla, saavuttaa saman tuloksen eli valtiontukisääntöjen kiertämisen mukauttamalla ja yhdistelemällä sääntöjään siten, että jo niiden soveltaminen johtaa eri taakkoihin eri yrityksille ([11]). On erityisen tärkeää muistaa tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa ei tehdä eroa valtion toimenpiteiden välillä niiden syiden tai tavoitteiden perusteella, vaan määritellään ne niiden vaikutusten perusteella ja siten käytetyistä menetelmistä riippumattomasti ([12]).

(50) Lain myötä käyttöön otettu progressiivinen verorakenne vaikuttaisi olevan Unkarissa tarkoituksellisesti siten suunniteltu, että sillä suositaan joitakin yrityksiä enemmän kuin toisia. Tähän lakiin perustuvan progressiivisen verorakenteen mukaan mainoksia julkaiseviin yrityksiin sovelletaan eri verokantoja, jotka nousevat progressiivisesti nollasta 50 prosenttiin riippuen siitä, mikä yrityksen liikevaihto on asteikossa. Tämän seurauksena mainosveron alaisiin yrityksiin sovelletaan erisuuruisia keskimääräisiä verokantoja riippuen yritysten liikevaihdosta.

(51) Tällä lakiin perustuvalla progressiivisella verorakenteella on siis se vaikutus, että eri yrityksiin sovelletaan eri verokantoja niiden koon perusteella (ilmaistuna osuutena niiden mainosliikevaihdosta), sillä yrityksen mainosliikevaihdon määrä korreloi tietyssä määrin yrityksen koon kanssa.

(52) Koska kaikkiin yrityksiin sovelletaan eri verokantoja, komissio ei pysty määrittämään mainosverolle yhtä yksittäistä viiteverokantaa. Unkari ei ole esittänyt mitään tiettyä verokantaa viiteverona tai ”tavanomaisena” verona eikä selittänyt, miten korkeamman verokannan soveltaminen liikevaihdoltaan suurempiin yrityksiin olisi perusteltua tai miksi mainosliikevaihdoltaan pienempiin yrityksiin pitäisi soveltaa matalampaa verokantaa.

(53) Mainosveron ilmoitettu tavoite on julkisen vastuunjaon periaatteen edistäminen. Komissio katsoo, että tämän tavoitteen valossa kaikkien mainosveron alaisten toimijoiden pitäisi olla samanlaisessa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa. Siksi kaikkia toimijoita pitäisi kohdella tasavertaisesti, ja niiden pitäisi maksaa sama osuus liikevaihdostaan sen tasosta riippumatta, ellei muunlaista käytäntöä voida perustella asianmukaisesti. Komissio toteaa, että yhden yhteisen verokannan soveltamisesta kaikkiin toimijoihin seuraa jo valmiiksi se, että liikevaihdoltaan suuremmat yritykset maksavat valtiolle enemmän varoja kuin liikevaihdoltaan pienemmät yritykset. Unkari ei ole esittänyt vakuuttavia perusteluja, jotka oikeuttaisivat syrjinnän näiden erityyppisten yritysten välillä määräämällä progressiivisesti suhteellisesti suuremman verorasituksen mainosliikevaihdoltaan suuremmille yrityksille. Unkari on siis suunnitelmallisesti kehittänyt mainosveron, jolla mielivaltaisesti suositaan joitakin yrityksiä, nimittäin liikevaihdoltaan pienempiä yrityksiä (ja siten kooltaan pienempiä yrityksiä), kun taas toiset eli suuremmat yritykset asetetaan epäsuotuisaan asemaan ([13]).

(54) Viitejärjestelmä on siis suunniteltu valikoivaksi tavalla, joka ei ole perusteltavissa mainosveron tavoitteella, joka on julkisen vastuunjaon periaatteen edistäminen ja varojen kerääminen Unkarin valtiolle.

(55) Samoin mahdollisuutta vähentää yhtiö- ja tuloveroon liittyviä tarkoituksia varten siirrettyjä aiempia tappioita vuoden 2014 veroperusteesta ei voida tässä tapauksessa pitää osana viitejärjestelmää vähintään kahdesta syystä. Yhtäältä vero perustuu liikevaihdon verotukseen erotuksena liikevoittoon perustuvalle verolle, mikä tarkoittaa, että liikevaihtoveron veroperusteesta ei yleensä voida vähentää kuluja. Unkarin viranomaiset eivät ole kyenneet selittämään, miten käsiteltävänä olevassa tapauksessa kulujen vähentämismahdollisuus voitaisiin liittää liikevaihtoveron tavoitteeseen tai luonteeseen. Toisaalta vähentämismahdollisuus tarjotaan vain yrityksille, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013. Tämä ei ole yleinen vähentämistä koskeva sääntö, ja kyseinen vähentämismahdollisuus vaikuttaa mielivaltaiselta, tai ainakin siltä, ettei se ole tarpeeksi johdonmukainen kuuluakseen viitejärjestelmään.

(56) Komission näkemyksen mukaan mainosliikevaihdon verotuksen viitejärjestelmän pitäisi olla valtiontukisääntöjen mukainen mainosliikevaihdon vero eli vero, jossa

— mainosliikevaihtoihin sovelletaan samaa (yhteistä) verokantaa;

— ei ylläpidetä tai oteta käyttöön mitään muuta sellaista seikkaa, joka tarjoaisi valikoivaa etua tietyille yrityksille.

([11]) Ibid., 92 kohta.
([12]) Asia C-487/06 P, British Aggregates v. komissio, ECLI:EU:C:2008:757, 85 ja 89 kohta ja mainittu oikeuskäytäntö, sekä asia C-279/08 P, komissio v. Alankomaat (NOx), ECLI:EU:C:2011:551, 51 kohta.
([13]) Yhdistetyt asiat C-106/09 P ja C-107/09 P *komissio ja Espanja v. Government of Gibraltar ja Yhdistynyt kuningaskunta*, ECLI:EU:C:2011:732.

4.1.3.2 ***Poikkeus viitejärjestelmästä***

(57) Toisessa vaiheessa on tarpeen selvittää, poikkeaako toimenpide viitejärjestelmästä, koska se suosii joitakin yrityksiä, vaikka ne ovat viitejärjestelmään olennaisesti kuuluvan tavoitteen kannalta samanlaisessa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa.

(58) Mainosveron rakenteen progressiivisuus asettaa Unkarissa mainosten julkaisutoimintaa harjoittavat yritykset eri asemaan mainosliikevaihtoon heijastuvan mainostoiminnan laajuuden perusteella.

(59) Laissa säädettyjen verokantojen progressiivisuudesta johtuen yritysten, joiden liikevaihto on asteikon alemmilla tasoilla, verovelvoite on huomattavasti matalampi kuin yritysten, joiden liikevaihto on asteikon ylemmillä tasoilla. Tämän seurauksena liikevaihdoltaan pienempiin yrityksiin sovelletaan huomattavasti matalampaa marginaaliverokantaa ja huomattavasti matalampaa keskimääräistä verokantaa kuin liikevaihdoltaan suurempiin yrityksiin, mikä tarkoittaa sitä, että ensiksi mainittujen yritysten kohdalla samoista toimista perittävä vero on huomattavasti matalampi. Komissio huomauttaa erityisesti, että mainosliikevaihdoltaan suuremmilla yrityksillä ylimpien luokkien liikevaihdon verotus (30/40/50 prosenttia) on poikkeuksellisen korkea, mikä johtaa huomattavan erilaiseen kohteluun.

(60) Lisäksi 30 prosentin ja 40 tai 50 prosentin verokantoja, joita sovelletaan kahteen ylimpään luokkaan kuuluviin mainosliikevaihtoihin, sovellettiin Unkarin viranomaisten 17. helmikuuta 2015 toimittamien ennakkoveromaksuja koskevien tietojen mukaan tosiasiallisesti vain yhteen yritykseen vuonna 2014 ja että kyseinen yritys maksoi noin 80 prosenttia Unkarin valtion veroennakoista saamista kokonaistuloista. Nämä luvut osoittavat lain mukaisen liikevaihtojen erilaisen kohtelun konkreettiset vaikutukset sekä laissa säädetyn progressiivisen asteikon valikoivuuden.

(61) Näin ollen komission näkemys on, että laissa säädetty progressiivinen verorakenne poikkeaa viitejärjestelmästä, jossa kaikkiin Unkarissa toimiviin mainosten julkaisua harjoittaviin toimijoihin sovelletaan mainosveroa, ja suosii liikevaihdoltaan pienempiä yrityksiä.

(62) Komissio katsoo myös, että vuonna 2013 voittoa tuottamattomien yritysten mahdollisuus vähentää yhtiö- ja tuloveroon liittyviä tarkoituksia varten siirrettyjä aiempia tappioita vuoden 2014 veroperusteesta poikkeaa viitejärjestelmästä eli yleisestä säännöstä verottaa toimijoita niiden mainosliikevaihdon perusteella. Vero perustuu liikevaihdon verotukseen erotuksena liikevoittoon perustuvalle verolle, mikä tarkoittaa, että liikevaihtoveron veroperusteesta ei yleensä voida vähentää kuluja.

(63) Erityisesti tappioiden vähentämismahdollisuuden antaminen vain yrityksille, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013, asettaa erilaiseen asemaan yritykset, jotka olivat siirtäneet tappioita eivätkä tuottaneet voittoa vuonna 2013 ja toisaalta yritykset, jotka tuottivat voittoa vuonna 2013 mutta eivät voineet siirtää tappioita aiemmilta verovuosilta. Lisäksi säännös ei rajoita tappioita, jotka voidaan vähentää mainosverovelvoitteesta, vuonna 2013 aiheutuneisiin tappioihin, vaan antaa vuonna 2013 voittoa tuottamattoman yrityksen käyttää myös aiemmilta vuosilta siirrettyjä tappioita. Komissio katsoo myös, että jo mainosverolain hyväksymishetkellä olemassa olleiden tappioiden vähentämisoikeus aiheuttaa valikoivuutta, sillä vähentämisoikeuden myöntäminen voi suosia tiettyjä yrityksiä, joilla on huomattavia siirrettyjä tappioita.

(64) Komissio katsoo, että lain säännökset, jotka mahdollistavat – laissa määritettyjen ehtojen mukaisesti – siirrettyjen tappioiden vähentämisen, asettavat erilaiseen asemaan yritykset, jotka ovat samanlaisessa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa Unkarin mainosveron tavoite huomioon ottaen.

(65) Tästä johtuen komissio toteaa, että toimenpiteet ovat lähtökohtaisesti valikoivia.

4.1.3.3 ***Perusteltavuus verojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen perusteella***

(66) Viitejärjestelmästä poikkeava toimenpide ei ole valikoiva, jos se on perusteltavissa järjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella. Näin on silloin, kun toimenpide on seurausta järjestelmään kiinteästi liittyvistä ja sen toiminnan ja vaikuttavuuden kannalta tarpeellisista mekanismeista ([14]). Jäsenvaltion on pystyttävä perustelemaan tällaiset toimenpiteet.

([14]) Ks. esimerkiksi yhdistetyt asiat C-78/08–C-80/08 *Paint Graphos ym.*, ECLI:EU:C:2011:550 ja ECLI:EU:C:2010:411, 69 kohta.

Veroasteikon progressiivisuus

(67) Unkarin viranomaiset ovat esittäneet, että yrityksen liikevaihto ja koko heijastavat yrityksen maksukykyä ja että mainosliikevaihdoltaan suurella yrityksellä on korkeampi maksukyky kuin mainosliikevaihdoltaan pienemmällä yrityksellä. Komissio katsoo, että Unkarin antamat tiedot eivät todista sitä, että yritysryhmän liikevaihto olisi hyvä osoitus sen maksukyvystä, eikä liioin sitä, että progressiivisen veromallin voisi perustella verojärjestelmän luonteella tai yleisellä rakenteella.

(68) Yhden verokannan liikevaihtoverojen luonnollinen seuraus on, että mitä suurempi liikevaihto yrityksellä on, sitä enemmän se maksaa veroa. Toisin kuin liikevoittoon perustuvat verot ([15]), liikevaihtoon perustuvassa verossa ei ole kuitenkaan tarkoitus ottaa huomioon – eikä siinä otetakaan huomioon – liikevaihdon tuottamisesta aiheutuneita kuluja. Siksi päinvastaisen näytön puuttuessa tuotetun liikevaihdon tason ei voida automaattisesti katsoa heijastavan yrityksen maksukykyä. Unkari ei ole osoittanut, että liikevaihdon ja maksukyvyn välillä todella olisi yhteys, eikä myöskään sitä, että tällainen yhteys peilautuisi tarkoituksenmukaisesti mainosveron progressiivisessa mallissa (0–50 prosenttia liikevaihdosta).

(69) Komissio katsoo, että liikevaihtoveron progressiivinen asteikko voidaan katsoa perustelluksi vain poikkeuksellisesti eli jos veron erityinen tavoite nimenomaisesti edellyttää progressiivista verotusta. Progressiiviset liikevaihtoverot voitaisiin perustella, jos esimerkiksi toiminnan aiheuttamat ulkoiset vaikutukset, joihin veron on tarkoitus vastata, kasvavat myös progressiivisesti – eli enemmän kuin suhteellisesti – kyseisen liikevaihdon myötä. Unkari ei kuitenkaan perustellut veron progressiivisuutta mainosten mahdollisesti aiheuttamilla ulkoisilla vaikutuksilla.

Seuraaville tilikausille siirrettyjen tappioiden vähennys

(70) Vuonna 2013 voittoa tuottamattomien yritysten siirrettyjen tappioiden vähentämisoikeutta ei voida perustella sillä, että se olisi verojen ja verovelvoitteiden kiertämisen estämiseen tähtäävä toimenpide. Toimenpiteellä erotellaan mielivaltaisesti kaksi yritysryhmää, jotka ovat samanlaisessa oikeudellisessa ja tosiasiallisessa tilanteessa. Koska erottelu on mielivaltainen eikä se ole liikevaihtoon perustuvan veron luonteen mukainen, kuten johdanto-osan 62 ja 63 kappaleessa kuvataan, sitä ei voida pitää johdonmukaisena väärinkäytöksiä estävänä sääntönä, joka oikeuttaisi erilaisen kohtelun.

Oikeutusta koskevat päätelmät

(71) Täten komissio katsoo, että maksukyky ei voi olla Unkarin mainosliikevaihtoveron määräytymisen johtava periaate. Tämän vuoksi komission näkemys on, ettei verojärjestelmän luonne tai yleinen rakenne oikeuta toimenpiteitä. Toimenpiteet antavat valikoivaa etua liikevaihdoltaan pienemmille mainosalan yrityksille (ja siten kooltaan pienemmille yrityksille) ja yrityksille, jotka eivät tuottaneet voittoa vuonna 2013 ja voivat vähentää siirrettyjä tappioita vuoden 2014 veroperusteestaan.

4.1.4 MAHDOLLINEN KILPAILUN VÄÄRISTYMINEN JA VAIKUTUS UNIONIN SISÄISEEN KAUPPAAN

(72) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua ja vaikutettava unionin sisäiseen kauppaan ollakseen valtiontukea.

(73) Tarkasteltavia toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin Unkarissa mainosten julkaisemisesta liikevaihtoa saaviin yrityksiin. Unkarin mainosmarkkinat ovat kilpailulle avoimet, ja alalla on muista jäsenvaltioista tulevia toimijoita, joten joillekin mainosalan toimijoille myönnetty tuki on omiaan vaikuttamaan unionin sisäiseen kauppaan. Kyseiset toimenpiteet vaikuttavat nimenomaan verovelvollisten yritysten kilpailutilanteeseen. Toimenpiteet vapauttavat liikevaihdoltaan pienemmät yritykset ja vuonna 2013 voittoa tuottamattomat yritykset sellaisista veroista, jotka niiden olisi pitänyt maksaa, jos niihin olisi sovellettu samaa mainosveroa kuin liikevaihdoltaan suurempiin yrityksiin ja/tai yrityksiin, jotka tuottivat voittoa vuonna 2013. Siten näiden toimenpiteiden kautta annettu tuki on toimintatukea, sillä se vapauttaa kyseiset yritykset kustannuksista, joista niiden olisi normaalisti

([15]) Ks. komission tiedonanto valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen, 24 kohta. Lausunto progressiivisen asteikon oikeuttamisesta verotulojen uudelleenjaon perusteella annetaan nimenomaisesti vain voittoihin tai (netto)tuloihin kohdistuvan veron osalta, ei liikevaihtoon kohdistuvien verojen osalta.

pitänyt vastata päivittäisessä hallinnossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan. Tuomioistuin on toistuvasti todennut, että toimintatuki vääristää kilpailua ([16]), joten kyseisille yrityksille myönnetyn tuen on katsottava vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua vahvistamalla niiden taloudellista asemaa Unkarin mainosmarkkinoilla. Näin ollen toimenpiteet vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua ja niillä on vaikutusta unionin sisäiseen kauppaan.

4.1.5 PÄÄTELMÄT

(74) Koska kaikki SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät, komissio toteaa, että progressiiviseen rakenteeseen perustuva mainosvero ja vain vuonna 2013 voittoa tuottamattomille yrityksille annettu oikeus vähentää seuraaville tilikausille siirrettyjä tappioita vuoden 2014 veroperusteesta ovat samassa artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

4.2 *TUEN SOVELTUVUUS SISÄMARKKINOILLE*

(75) Valtiontuen katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille, jos se on jokin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa ([17]) mainittu tukimuoto, ja sen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, jos komissio toteaa sen olevan jokin SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa ([18]) mainittu tukimuoto. On kuitenkin tuen myöntävän jäsenvaltion tehtävänä osoittaa, että tuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla ([19]).

(76) Komissio toteaa, että Unkarin viranomaiset eivät ole esittäneet perusteluja, joiden mukaan toimenpiteet soveltuisivat sisämarkkinoille, eikä Unkari ole ottanut kantaa menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä ilmaistuihin toimenpiteiden soveltuvuuteen liittyviin epäilyihin. Komissio toteaa, ettei mitään edellä mainituista SEUT-sopimuksen mukaisista poikkeuksista voida soveltaa, sillä toimenpiteillä ei näytetä pyrkivän mihinkään SEUT-sopimuksessa mainituista tavoitteista.

(77) Näin ollen toimenpiteiden ei voida katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.

4.3 *MAINOSVEROON VUONNA 2015 TEHDYN MUUTOKSEN VAIKUTUS VALTIONTUEN ARVIOINTIIN*

(78) Vuonna 2014 annetulla lailla XXII säädettyä ja menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kuvailtua mainosveroa lakattiin soveltamasta sinä päivänä, kun komissio teki päätöksen muodollisen tutkinnan aloittamisesta ja tuen keskeyttämistä koskevan välipäätöksen antamisesta. Unkarin viranomaiset kuitenkin muuttivat vuoden 2014 mainosveroa kesäkuussa 2015 ilmoittamatta siitä etukäteen komissiolle ja/tai ilman komission lupaa, ja siksi veroa sovellettiin edelleen muutettuna versiona. Komissio katsoo, että mainosveron muutettu versio perustuu samoihin periaatteisiin kuin alkuperäinen vero ja sisältää – ainakin tietyssä määrin – samat menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä kuvaillut piirteet, joiden vuoksi komissio aloitti muodollisen tutkinnan. Näin ollen komissio katsoo, että mainosveron muutettu versio kuuluu menettelyn aloittamista koskevan päätöksen soveltamisalaan. Tässä osassa komissio arvioi, tukeeko veron muutettu versio menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyjä alkuperäistä mainosveroa koskevia epäilyjä – ja missä määrin.

(79) Vaikka vuoden 2015 muutoksessa korjattiin joitakin menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komission esittämiä valtiontukeen liittyviä ongelmia, siinä ei täysin korjata niitä kaikkia.

([16]) Asia C-172/03, *Heiser*,ECLI:EU:C:2005:130, 55 kohta. Ks. myös asia C-494/06 P, *komissio v. Italia ja Wam*, ECLI:EU:C:2009:272, 54 kohta ja mainittu oikeuskäytäntö, ja C-271/13 P, *Rousse Industry v. komissio*, ECLI:EU:C:2014:175, 44 kohta. Yhdistetyt asiat C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, *Comitato "Venezia vuole vivere" ym. v. komissio*, ECLI:EU:C:2011:368, 136 kohta. Ks. myös asia C-156/98, *Saksa* v. *komissio*, ECLI:EU:C:2000:467, 30 kohta ja mainittu oikeuskäytäntö.

([17]) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa määrätyt poikkeukset koskevat seuraavia: (a) yksittäisille kuluttajille myönnettävä sosiaalinen tuki; (b) tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi; ja (c) tuki tietyille Saksan liittotasavallan alueille

([18]) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdassa määrätyt poikkeukset koskevat seuraavia: (a) tuki taloudellisen kehityksen edistämiseen tietyillä alueilla; (b) tuki Euroopan yhteistä etua koskeville tärkeille hankkeille tai jäsenvaltion talouden vakavan häiriön poistamiseen; (c) tuki tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehittämiseen; (d) tuki kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen; ja (e) muu tuki, josta neuvosto päättää

([19]) Asia T-68/03, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. komissio*, ECLI:EU:T:2007:253, 34 kohta.

(80) Ensinnäkin uusi verokantarakenne vapauttaa edelleen verosta yritykset (ryhmät), joiden liikevaihto on alle 100 miljoonaa forinttia eli noin 325 000 euroa (0 prosentin verokanta), kun taas muiden on maksettava 5,3 prosenttia 100 miljoonan forintin ylittävästä liikevaihdostaan. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että progressiivisuus säilytetään sellaisten yritysten verotuksessa, joiden mainosliikevaihto on raja-arvoa suurempi.

(81) Uusi raja-arvo, jonka alapuolella sovelletaan 0 prosentin verokantaa (100 miljoonaa forinttia), on matalampi kuin aiemman lain mukainen raja-arvo, jonka alapuolella 0 prosentin verokantaa sovellettiin (500 miljoonaa forinttia). Sen seurauksena veroja jää kuitenkin perimättä noin 17 000 euroa vuodessa (5,3 prosenttia × 325 000 euroa).

(82) Komissio antoi Unkarille mahdollisuuden perustella 0 prosentin verokannan soveltamista alle 100 miljoonan forintin liikevaihtoon verojärjestelmän logiikalla (esim. hallinnollinen taakka). Unkari ei kuitenkaan esittänyt väitteitä, jotka olisivat osoittaneet, että verojen perimisestä aiheutuvat kustannukset (hallinnollinen taakka) ylittäisivät perittyjen verojen määrän (enintään noin 17 000 euroa veroja vuodessa).

(83) Toiseksi muutoksella tuotiin mahdollisuus vapaaehtoiseen takautuvaan soveltamiseen siitä päivästä alkaen, jolloin vero tuli voimaan vuonna 2014: veronmaksajat voivat valita menneiden tapahtumien osalta, sovelletaanko niihin uutta vai vanhaa järjestelmää.

(84) Tämä tarkoittaa sitä, että yrityksiä, joihin sovellettiin aiemmin 0 tai 1 prosentin verokantaa, ei veroteta takautuvasti 5,3 prosentin verokannan mukaan, sillä on epätodennäköistä, että ne haluaisivat maksaa lisää veroja. Siten muutetun veron vapaaehtoinen takautuva vaikutus antaa yrityksille mahdollisuuden välttää vero uudessa järjestelmässä ja antaa taloudellista etua yrityksille, jotka eivät valitse 5,3 prosentin verokantaa.

(85) Kolmantena seikkana seuraaville tilikausille siirrettyjen tappioiden vähennysoikeus vuoden 2014 veroperusteesta, joka on rajattu koskemaan vuonna 2013 voittoa tuottamattomia yrityksiä, säilyy muuttumattomana. Näin ollen muutetussa järjestelmässä ei vastata menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyihin valtiontukeen liittyviin ongelmiin, jotka siis säilyvät.

(86) Tämän seurauksena komissio katsoo, että mainosverolakiin vuonna 2015 tehdyt muutokset vastaavat vain osittain menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitettyihin ongelmiin, jotka koskevat vuonna 2014 annettua mainosverolakia. Muutetussa laissa on tosiasiallisesti samat piirteet, joista komissio katsoi aiheutuvan valtiontukea aiemmassa järjestelmässä. Vaikka sovellettavien verokantojen ja -luokkien määrää on vähennetty kuudesta kahteen ja korkeinta verokantaa on madallettu huomattavasti 50 prosentista 5,3 prosenttiin, vero on edelleen progressiivinen, sen progressiivisuus ei ole perusteltua, ja siirrettyjen tappioiden vähennysoikeutta sovelletaan kuten ennenkin. Tämä arvio pätee niin tulevaisuuteen kuin menneisyyteen eli muutetun lain voimaantulopäivästä 5. heinäkuuta 2015 alkaen ja mahdollisesti takautuvasti aina lain voimaantulopäivään asti vuonna 2014.

(87) Näin ollen mainosveroon vuonna 2015 tehdyt muutokset eivät vaikuta komission päätelmiin, joiden mukaan mainosverosta aiheutuu edelleen sääntöjenvastaista ja soveltumatonta valtiontukea.

4.4 *TUEN TAKAISINPERIMINEN*

(88) Kuten johdanto-osan 78 kappaleessa on jo esitetty, komissio katsoo, että menettelyn aloittamista koskeva päätös kattaa myös muutetun järjestelmän. Siksi tämä päätös koskee mainosverolakia sellaisena kuin se oli voimassa menettelyn aloittamista koskevan päätöksen aikaan eli 12. maaliskuuta 2015 sekä siihen 5. kesäkuuta 2015 tehtyjä muutoksia.

(89) Toimenpiteistä ei ole ilmoitettu komissiolle, eikä komissio ole julistanut niitä sisämarkkinoille soveltuviksi. Kyseiset toimenpiteet ovat SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan c kohdassa tarkoitettua uutta tukea. Koska kyseiset toimenpiteet on otettu käyttöön SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätyn täytäntöönpanokiellon vastaisesti, ne ovat myös asetuksen (EU) 2015/1589 1 artiklan f kohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.

(90) Koska toimenpiteet on havaittu sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi valtiontuiksi, tuki on perittävä takaisin edunsaajilta asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan mukaisesti.

(91) Verotuksen progressiivisuuden osalta tuen takaisinperiminen tarkoittaa sitä, että Unkarin on kohdeltava kaikkia yrityksiä tasavertaisesti aivan kuin niihin olisi sovellettu yhteistä kiinteää verokantaa. Komissio katsoo oletusarvoisesti, että yhteinen kiinteä verokanta on 5,3 prosenttia, kuten Unkari määritti veron muutetussa versiossa, ellei

Unkari päätä kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamispäivästä määrittää eri prosenttia yhteiseksi verokannaksi, jota sovelletaan takautuvasti kaikkiin yrityksiin mainosveron (alkuperäinen ja muutetut versiot) koko soveltamiskautena tai lakkauttaa mainosveron takautuvasti sen voimaantulopäivästä alkaen.

(92) Siirrettyjen tappioiden vähennysoikeuden muodossa vuonna 2013 voittoa tuottamattomille yrityksille annetun tuen osalta Unkarin on perittävä verosaatavien, jotka aiheutuvat kiinteän verokannan soveltamisesta verovelvollisten yritysten koko mainosliikevaihtoon, josta ei vähennetä tappioita, ja tosiasiallisesti maksetun veron välinen erotus. Erotus vastaa veroa, joka on kierretty vähennyksen avulla.

(93) Kuten johdanto-osan 56 kappaleessa on esitetty, mainosliikevaihdon verotuksen viitejärjestelmä olisi vero, jossa

— veroa sovelletaan kaikkiin mainosliikevaihtoihin (ei vapaaehtoisuutta), joista ei vähennetä siirrettyjä tappioita;

— liikevaihtoihin sovelletaan samaa (yhteistä) verokantaa; yhteinen verokanta on oletusarvoisesti 5,3 prosenttia;

— ei ylläpidetä tai oteta käyttöön mitään muuta sellaista seikkaa, joka tarjoaisi valikoivaa etua tietyille yrityksille.

(94) Takaisinperinnän osalta tämä tarkoittaa sitä, että vuoden 2014 mainosveron voimaantulopäivän ja sen päivän, jolloin vero lakkautetaan tai korvataan täysin valtiontukisääntöjen mukaisella järjestelmällä, välisenä aikana mainosliikevaihtoa tuottaneiden yritysten saaman tuen määrä lasketaan seuraavien määrien välisenä erotuksena:

— yhtäältä sen veron määrä (1), joka yrityksen olisi pitänyt maksaa, jos valtiontukisääntöjen mukaista viitejärjestelmää olisi sovellettu (yhdellä yhteisellä, oletusarvoisesti 5,3 prosentin verokannalla koko mainosliikevaihtoon, josta ei ole vähennetty siirrettyjä tappioita);

— toisaalta sen veron määrä (2), jonka yritys oli velvollinen maksamaan tai jonka se oli jo maksanut.

(95) Mikäli veron määrän (1) ja veron määrän (2) välinen erotus on positiivinen, tuen määrä on perittävä takaisin, mukaan lukien takaisinperintäkorko veron erääntymispäivästä lähtien.

(96) Takaisinperintää ei tarvita, mikäli Unkari lakkauttaa verojärjestelmän takautuvasti mainosveron vuoden 2014 voimaantulopäivästä alkaen. Tämä ei estä Unkaria ottamasta käyttöön tulevaisuudessa, esimerkiksi vuonna 2017, verojärjestelmää, joka ei ole progressiivinen eikä aseta verovelvollisia taloudellisia toimijoita keskenään erilaiseen asemaan.

5. **PÄÄTELMÄT**

(97) Komissio katsoo, että Unkari on toteuttanut kyseessä olevan tuen sääntöjenvastaisesti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan määräyksiä rikkoen.

(98) Unkarin on joko lakkautettava sääntöjenvastainen tukijärjestelmä tai korvattava se valtiontukisääntöjen mukaisella uudella järjestelmällä.

(99) Unkarin on perittävä tuki takaisin.

(100) Komissio toteaa kuitenkin, että veroetu eli säästetty vero, joka johtuu 100 miljoonan forintin raja-arvon soveltamisesta, saattaa olla komission asetuksen(EU) N:o 1407/2013 ([20]) (jäljempänä 'vähämerkityksistä tukea koskeva asetus') mukainen. Enimmäismäärä, jonka yritysryhmä voi saada, on 200 000 euroa kolmen vuoden aikana, kun kaikki vähämerkityksinen tuki otetaan huomioon. Vähämerkityksisiä tukia koskevien säännösten noudattamiseksi on kaikkien muiden vähämerkityksistä tukea koskevassa asetuksessa määritettyjen ehtojen täytyttävä. Jos verovapautuksesta aiheutuva etu on vähämerkityksisiä tukia koskevien säännösten mukainen, sitä ei pidetä sääntöjenvastaisena ja soveltumattomana valtiontukena eikä sitä peritä takaisin.

([20]) Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

(101) Tämä päätös ei vaikuta mahdollisiin tutkimuksiin siitä, vastaavatko toimenpiteet SEUT-sopimuksessa vahvistettuja perusvapauksia, erityisesti SEUT-sopimuksen 49 artiklassa taattua sijoittautumisvapautta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, joka on annettu Unkarin mainosverolain, myös siihen 5. kesäkuuta 2015 tehdyn muutoksen, nojalla soveltamalla progressiivisia verokantoja sisältävää liikevaihtoveroa ja vuonna 2013 voittoa tuottamattomille yrityksille annettua mahdollisuutta vähentää siirrettyjä tappioita niiden vuoden 2014 veroperusteesta ja jonka Unkari otti sääntöjenvastaisesti käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan määräyksiä rikkoen, ei sovellu sisämarkkinoille.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti myönnetty yksittäinen tuki ei ole tukea, jos se myöntämishetkellään täyttää kaikki vaatimukset, jotka esitetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([21]) 2 artiklan tai neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 ([22]) 2 artiklan nojalla annetussa asetuksessa sen mukaan, kumpi on voimassa tuen myöntämishetkellä.

3 artikla

Yksittäiset tuet, jotka on myönnetty 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti ja jotka niiden myöntämishetkellä täyttävät asetuksen (EY) N:o 994/98, sellaisena kuin se on kumottuna ja korvattuna asetuksella (EU) 2015/1588, 1 artiklan nojalla säädetyt edellytykset tai jotka on myönnetty osana jotakin muuta hyväksyttyä tukiohjelmaa, soveltuvat sisämarkkinoille kyseisten tukityyppien voimassa olevaan tuki-intensiteetin enimmäismäärään asti.

4 artikla

1. Kuten johdanto-osan 88–95 kappaleessa todetaan, Unkarin on perittävä 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän nojalla myönnetyt sisämarkkinoille soveltumattomat tuet takaisin tuensaajilta.

2. Takaisinperittävistä summista on maksettava korkoa siitä päivästä alkaen, jona tuki asetettiin tuensaajan käyttöön, sen tosiasialliseen takaisinperintään asti.

3. Korolle on laskettava korkoa asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([23]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 271/2008 ([24]), V luvun mukaisesti.

4. Unkarin on peruutettava kaikki 1 artiklassa tarkoitettuun järjestelmään perustuvan tuen jäljellä olevat maksuerät tämän päätöksen hyväksymispäivästä lukien.

5 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän nojalla myönnetty tuki on perittävä välittömästi takaisin.

([21]) Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

([22]) Neuvoston asetus (EU) 2015/1588, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin (EUVL L 248, 24.9.2015, s. 1).

([23]) Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

([24]) Komission asetus (EY) N:o 271/2008, annettu 30 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta (EUVL L 82, 25.3.2008, s. 1).

2. Unkarin on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

6 artikla

1. Unkarin on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta seuraavat tiedot:

a) luettelo tuensaajista, jotka ovat saaneet tukea 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän nojalla ja kunkin tuensaajan kyseisen järjestelmän nojalla saaman tuen kokonaismäärä;

b) kultakin tuensaajalta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);

c) yksityiskohtainen kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;

d) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Unkarin on tiedotettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten menettelyjen etenemisestä, kunnes 1 artiklassa tarkoitetun järjestelmän nojalla myönnetty tuki on peritty kokonaisuudessaan takaisin. Sen on annettava viipymättä komission pyynnöstä tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on myös annettava tarkat tiedot tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Unkarille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä marraskuuta 2016

Komission puolesta
Margrethe VESTAGER
Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaisuja komission asetukseen (EU) N:o 800/2013, annettu 14 päivänä elokuuta 2013, lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti annetun asetuksen (EU) N:o 965/2012 muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 227, 24. elokuuta 2013)

Sivulla 17, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa B olevan NCC.OP.130 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteen myöhästymiset;”

pitää olla: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteestä johtuvat myöhästymiset;”

Sivulla 18, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa B olevan NCC.OP.131 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteen myöhästymiset;”

pitää olla: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteestä johtuvat myöhästymiset;”

Sivulla 28, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa D olevan 1 jakson NCC.IDE.A.120 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

Sivulla 29, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa D olevan 1 jakson NCC.IDE.A.125 kohdan b alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

Sivulla 38, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa D olevan 2 jakson NCC.IDE.H.120 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

Sivulla 38, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa D olevan 2 jakson NCC.IDE.H.125 kohdan b alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

Sivulla 44, liitteessä III olevan liitteen VI luvussa D olevan 2 jakson NCC.IDE.H.245 kohdan c alakohdassa:

on: ”c) Kun radioviestintäjärjestelmä vaaditaan, helikopterissa on NCC.IDE.H.155 kohdassa vaaditun ohjaamomiehistön sisäpuhelinjärjestelmän lisäksi oltava tangenttipainike jokaista vaadittua ohjaajaa ja miehistön jäsentä varten hänelle osoitetulla työskentelypaikalla.”

pitää olla: ”c) Kun radioviestintäjärjestelmä vaaditaan, helikopterissa on NCC.IDE.H.155 kohdassa vaaditun ohjaamomiehistön sisäpuhelinjärjestelmän lisäksi oltava ohjaimiin sijoitettu tangenttipainike jokaista vaadittua ohjaajaa ja miehistön jäsentä varten hänelle osoitetulla työskentelypaikalla.”

Sivulla 53, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa B olevan NCO.OP.125 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteen myöhästymiset;”

pitää olla: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteestä johtuvat myöhästymiset;”

Sivulla 54, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa B olevan NCO.OP.126 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteen myöhästymiset;”

pitää olla: ”ennakoidut lennonjohtoreititykset ja liikenteestä johtuvat myöhästymiset;”

Sivulla 54, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa B olevan NCO.OP.127 kohdan b alakohdan johdantokappaleessa:

on: ”Polttoaine-, kaasu- tai painolastimäärää koskevien laskelmien on perustuttava vähintään seuraaviin toimintaolosuhteisiin, joissa lento suoritetaan:”

pitää olla: ”Polttoaine-, kaasu- tai painolastimäärää koskevissa laskelmissa on otettava huomioon vähintään seuraavat lennon suoritusedellytyksiin vaikuttavat seikat:”

Sivulla 60, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 1 jakson NCO.IDE.A.120 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

Sivulla 60, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 1 jakson NCO.IDE.A.125 kohdan b alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä; ja”

Sivulla 65, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 2 jakson NCO.IDE.H.120 kohdan b alakohdan 2 alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä.”

Sivulla 66, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 2 jakson NCO.IDE.H.125 kohdan b alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa, kun virransyöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä;”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa, kun käyttövoiman syöttö hyrrämittareihin ei ole riittävä;”

Sivulla 69, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 2 jakson NCO.IDE.H.190 kohdan d alakohdassa:

on: ”d) Kun radioviestintäjärjestelmä vaaditaan, helikopterissa on NCO.IDE.H.135 kohdassa vaaditun ohjaamomiehistön sisäpuhelinjärjestelmän lisäksi oltava tangenttipainike jokaista vaadittua ohjaajaa ja/tai miehistön jäsentä varten hänelle osoitetulla työskentelypaikalla.”

pitää olla: ”d) Kun radioviestintäjärjestelmä vaaditaan, helikopterissa on NCO.IDE.H.135 kohdassa vaaditun ohjaamomiehistön sisäpuhelinjärjestelmän lisäksi oltava ohjaimiin sijoitettu tangenttipainike jokaista vaadittua ohjaajaa ja/tai miehistön jäsentä varten hänelle osoitetulla työskentelypaikalla.”

Sivulla 73, liitteessä IV olevan liitteen VII luvussa D olevan 4 jakson NCO.IDE.B.115 kohdan a alakohdassa:

on: ”laite, joka ilmoittaa lentosuunnan, ja”

pitää olla: ”laite, joka ilmoittaa kulkusuunnan, ja”

Oikaisu komission asetukseen (EU) N:o 432/2012, annettu 16 päivänä toukokuuta 2012, muiden kuin sairauden riskin vähentämiseen ja lasten kehitykseen ja terveyteen viittaavien elintarvikkeita koskevien sallittujen terveysväitteiden luettelosta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 136, 25. toukokuuta 2012)

Sivulla 26, liitteessä olevan taulukon ensimmäisessä sarakkeessa ”Ravintoaine, muu aine, elintarvike tai elintarvikeryhmä” olevan kohdan ”Makeutusaineet, eli intensiivimakeuttajat, ksylitoli, sorbitoli, mannitoli, maltitoli, laktitoli, isomalti, erytritoli, sukraloosi ja polydekstroosi, D-tagatoosi ja isomaltuloosi” kohdalla kolmannessa sarakkeessa ”Väitteen käytön edellytykset” olevan tekstin toisessa kappaleessa:

on: ”D-tagatoosi ja isomaltuloosi on korvattava vastaavalla määrällä muita sokereita samassa suhteessa kuin asetuksen (EY) N:o 1924/2006 liitteessä olevassa luettelossa mainitussa väitteessä [RAVINTOAINEEN NIMI] VÄHENNETTY.”

pitää olla: ”D-tagatoosin ja isomaltuloosin on korvattava vastaava määrä muita sokereita samassa suhteessa kuin asetuksen (EY) N:o 1924/2006 liitteessä olevassa luettelossa mainitussa väitteessä [RAVINTOAINEEN NIMI] VÄHENNETTY.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI